

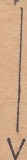
1961

3-12

குறைந்த
விலையில்
உயர்ந்த
வகைகள்!

இதோ

கண்ணைக் கவரும் வண்ணக்கலர்களில்
விதம் விதமான ஜவுளிகள்
நீங்கள் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக காத்திருக்கின்றன.

பிளவுஸ் துணிகள்
தாவணிகள்
காஞ்சிபுரம்
கொள்ளைகாலம்
பட்டுப் புடவைகள்

டிஸ்யூ, ஸீகுயின்
வாயில், ஜூனியர்
காஷ்மீர் சாரிகள்
நைலோன்
சூட்டிங், சேட்டிங்

இவை மட்டுமா? பார்க்கப்பரவசமளிக்கும் பல மாதிரி பிளவுஸ் துணிகள், வேஷ்டி, சால்வைகள், சாரங்கள், கிளாஸ் நைலோன் புடவைகள், மற்றும் சீத்தைப் புடவைகள், இவற்றில் எது வேண்டுமானாலும் நீங்கள் நாடவேண்டிய இடம்

வஸந்தாஸ்

(பிளவுஸ் ஹோட்டலுக்கு முன்னால்)

48, கெய்ஸர்விதி,

போன்: 796

கொழும்பு.

S. SINNATHURAI & BRO,

Importers & Exporters.

Sole Agents for

786 Kalki Beedies

786 கல்கி பீடி

நீங்கள்

உல்லாசமாகப்
புகைப்பதற்கு

786 கல்கி பீடிகள்

திறம் பீடிப் புகையிலை, பீடி இலை.

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

சி. சின்னத்துரை அன் பிறதர்,

39, K. K. S. ரோட் : : யாழ்ப்பாணம்.

கிளை:

44, 3ம் குறுக்குத் தெரு : : கொழும்பு.

தொழிற்சாலை:

118/12, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு : : கொழும்பு.

Estd. 1936.

**பெருமைக்குரிய
இருபத்தைந்து ஆண்டுகள்!**

சென்ற 25 ஆண்டுகளாக எங்களை ஆதரித்து வந்தவர்கட்கு நன்றியைத் தெரிவிப்பதுடன் தொடர்ந்தும் எங்கள் சேவை எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் என்பதையும் தெரிவிக்கின்றோம்.

எல்லா ஆங்கில மருந்து வகைகளும் - சகாய விலைக்கு எப்போதும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

**உத்தரவு பெற்ற “உவைன்”
வியாபாரிகள்.**

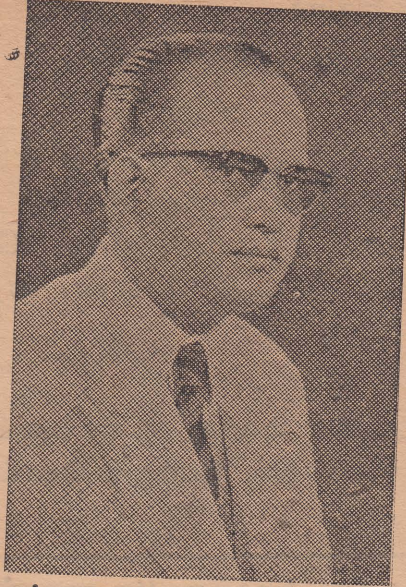
வைத்திய ஆலோசனை பெறுவதற்கு
ஹோமியோபதி டாக்டர் N. ஏகாம்பரம்
அவர்களைக் கலந்து கொள்ளுங்கள்.

RANY PHARMACY,

இராணி மருந்துச்சாலை,

கே. கே. எஸ். வீதி, :: சுன்னாகம்.

இலங்கையர்கோன்

தோற்றம்
6-9-1915

மறைவு
15-11-61

வயது 47.

இயற்பெயர் : ந. சிவஞானசுந்தரம்.

தந்தையார் : நடராசா

தாய் : இளையாச்சிப்பிள்ளை

மனைவி : செல்லம்மா

பிள்ளைகள் : ஸ்ரீஸ்கந்தவர்மன்
சந்திரலேகா

ஜெயவர்மன்

பிறந்த இடம் : ஏழாலை

தொழில் : காரியாதிகாரி (D. R. O.)

கடைசியாகக் கடமையாற்றிய இடம் : கல்முனை

ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி, கலைமகள், கிராம ஊழியன், பாரத தேவி, கலைச்செல்வி, சரஸ்வதி, வீரகேசரி, தினகரன், தமிழின் பம் முதலியவற்றில் கதைகளும், கவிதைகளும், நாடகங்களும் எழுதியுள்ளார்.

இலங்கையர்
கோன்

நீனைவு
இதழ்

ஆசிரியர்:- சி. சரவணபவன்
“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்” -- பாரதியார்.

அலை: 3

1961 — பிலவ — மார்ச்சு
திருவள்ளூர் ஆண்டு: 1992.

காட்சி: 12

நீனைவுச் சின்னம் அமைப்போம்.

காரியாதிகாரி சிவஞானசுந்தரத்தைத் தெரியாதவர் பலர். எழுத்தாளர் இலங்கையர்கோனைத் தெரியாதவர் இலர். இருவரும் ஒருவருரே என்பதை அறிந்தவர் சிலர்.

தன் பதவியின் பெருமையால் மற்றையோரைப் பணியவைக்க விரும்பாது, அமைதியான அடக்கமான தன் எழுத்தின் மூலம் எண்ணற்ற இலக்கிய இரசிகர்களின் இதயத்தில் இடம் பிடிக்க விரும்பினார். அந்த விருப்பம் பரிபூரணமாக நிறைவேறியதைத் தம் வாழ்நாளிலேயே கண்டு மகிழ்ந்தார்.

அதனால்தான் “இலங்கையர்கோன்” அவர்களின் பிரிவை எண்ணி இன்று இலக்கிய உலகம் முழுவதும் கண்ணீர் வடிக்கின்றது.

மேல்நாட்டுக் கதைகளை மொழிபெயர்த்தார் — மிகச் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாசிரியரானார்.

தரமான சிறுகதைகள் பல எழுதினார் — தலைசிறந்த சிறுகதையாசிரியரானார்.

நாடுபோற்றும் நாடகங்களை எழுதினார் — திறமைவாய்ந்த நாடகாசிரியரானார்.

எழுதி எழுதித் தமிழன்னையை அழகுசெய்த அவர்கைகள் ஓய்ந்துவிட்டன.

இன்று —? அவர் இல்லை.

இனி —?

அவர் நினைவை நாம் அழகுசெய்யவேண்டும். அவருடைய சிறுகதைகளைத் தொகுத்து வெளியிடுவது, அவர் பெயரால் நாடகப்போட்டி நடாத்துவது—எழுத்தாளர்களும் இரசிகர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து செய்யக்கூடிய செய்யவேண்டிய பணிகள் இவை.

தான் ஒரு தமிழ் எழுத்தாளன் என்பதில் பெருமையும், பேருவகையும் அடைந்த இலங்கையர்கோள் அவர்களுக்கு எழுத்தினாலேயே நினைவுச்சின்னம் அமைப்போம்.

வெளிவருகிறது

“ஆட்சி இயல்”

உலகில் நடைபெறும் பலவேறு ஆட்சிமுறைகள், அவை உருவான விதம், அவற்றால் ஏற்பட்ட பலபலன்கள் என்பனபற்றியும், அவற்றின் வரலாறுகள்பற்றியும் விளக்கமாக உதாரணங்களுடனும் வாதப்பிரதிவாதமுறையில் எல்லோரும் வாசித்து விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூலாசிரியர், கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரிப் பிரதம ஆசிரியராயிருந்து இளைப்பாறிய திரு, ச. ஹன்டி பேரின்பநாயகன் அவர்கள் ஆவர். அவரது பரந்துபட்ட அரசியல் அறிவும், சரளமான தமிழ் நடையும் பல்கலைக்கழக புகழுக வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் பெரும்பயன் அளிக்குமென்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை.

வட - இலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பகம்
சுன்னுகம்

இணுவையூர் வித்துவான், பண்டிதர் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் வண்ணை நாவலர் பாடசாலையின் தலைமையாசிரியர். "இலங்கையர்கோன்" அவர்களின் மேடை நாடகங்கள் சிலவற்றிற்கு இனிமையான பாடல்களை ஆக்கி உதவியவர்.

இனி என்று கேட்போம்?

பண்டிதர் திருநாவுக்கரசு

கேட்டேன்நின் பெரும் பிரிவு கிளருள்ளம்
பரிதவித்தேன் கேண்மை பூண்டு
நாட்டேனுண் வண்டனையாம் நாடகது
ளாமணியே என்ற நாவால்
பாட்டேன் நற் சிவஞான சுந்தரம் நல்
ஆவிநமன் பதைக்கக் கொண்டான்
வேட்டேன் நின்றலமந்தேன் விழிசுழன்ற
துன் பிரிவால் மெலிவுற்றேனே.

கலைமாணி கதைமேதை கல்விவளம்
கனிந்து வளர் கருணை மேகம்
நிலைமாண்ட வாறொலிநாடகது
ளாமணியென் றுலகு புகழ் நீண்ட சீரோய்
தலையாய மேனகை விதானையர்
வீடு குக தாசன ஆதி
அலையாரும் அமிர்தனைய நாடகந்தீட்
டியகரங்கள் அழிவதேயோ.

மாதவி மடந்தையெனும் வசையில்நா
டகநூலும் வகுத்தாய் நின்றன்
மாதரசி மனையாள்செந் தாமரையில்
வதிதிருவே மன்றன் னார்க்கு
ஆதரவும் அருந்துணையும் அணிகலனும்
அணிபுகழும் ஆனாய் நீத்து
ஏதிலன் போல் பிரிந்துசெலல் இன்றமிழ்தேர்
நின்புகழுக் கிசைவ தொன்றே.

துங்கமுயர் கலாபவனம் ஷாங்றில்லா
 தூயமனை புகுந்த ஞான்று
 எங்களன்பு கொண்டுவில் நகரிலுயர்
 இந்திரவாழ் வடைந்தாய் பின்னர்
 இங்கித மைந்தர் பூஸ் கந்தவர்மன்
 முதலானோர் இரங்க ஏகி
 எங் கொளித்தீர் இலங்கையர் கோன் என்னுநாமம்
 எம்செவியில் என்று கேட்போம்.

காட்சிக்கு மிகுகருணை; கருத்துக்கும்
 கற்பனைக்கும் கற்பகம்; சீர்
 மாட்சிக்கு மலர்; கல்வி வளத்துக்கோர்
 குறுமுனி; நன் மக்களாலும்
 நீட்சித்த விழி மனையாள் தனக்கும்
 ஆரமிர்தம்; எங்கட் காரா அன்பின்
 ஆட்சிக்குள் அமைந்தனை. சீர் இலங்கையர்கோன்
 அருந்துணையாய் அமைந்தாயன்றே.

வெளிவந்துவிட்டது!

“ஈழத்துச் சிதம்பரம்”

எழுதியவர் :

சிவஸ்ரீ ச. கணபதீஸ்வரக்குருக்கள்

ஈழத்துச் சிதம்பரம் எனப் பாராட்டப்படும் காரைநகர் திண்ண
 புரம் சிவன்கோவில் வரலாறும், கார்த்திகேயப்புலவர் இயற்றியதிண்ண
 புர அந்நாதியும், நாகமுத்துப்புலவர் இயற்றிய திண்ணபுரப்பதிகமும்,
 பஞ்சாட்சர சர்மா இயற்றிய திண்ணபுர வெண்பாவும் அடங்கியது.

அழகிய மூவர்ண முகப்பு. உள்ளே 23 படங்கள்.

விலை ரூபா 2-50.

சென்னை தியான ஸ்டோர்ஸ்

வலந்தலை

காரைநகர்

கண்வன் - மனைவியர்க் கிடையே உள்ள பிணப்பின் வலுவைக் கூட்டிய பாதசரம் அவர்களிடையே பிணக்கையும் ஏற்படுத்தியது. இந்தப் பிணக்கு நீடித்ததா? தேவையான இடங்களில் யாழ்ப்பாணக் கொச்சை கலந்த இனிய தமிழ்நடையில் கட்டுக்கோப்பான கதையமைப்புடன் கூடிய இச்சிறு கதை "இலங்கையர்கோன்" அவர்களின் சிறந்த சிறு கதைகளுள் ஒன்று. பல ஆண்டுக்கு முன் "ஈழகேசரி"யில் வெளியானது.

வெள்ளிப் பாதசரம்

இலங்கையர்கோன்

தன் வீட்டிற்கு ஒரு அடுக்குப் பெட்டியும் தனக்கு ஒரு தையற் பெட்டியும் வாங்கவேண்டும் என்று நினைத்து வந்தவளுடைய உள்ளம் விம்மும்படி கோவில் வீதியெல்லாம் பெட்டிகளும் கடகங்களும் டீலை மலை யாகக் குவிந்திருந்தன. குஞ்சுப் பெட்டி, அடுக்குப் பெட்டி, தையல் பெட்டி, மூடல் பெட்டி, பின்னல் பெட்டி உஹ! எத்தனை வகை! அருகில் மாட்டையவிழ்த்து அதன் வாயில் பொங்கிய நுரையை வழித்து அதன் மினுமினுக்கும் கரிய முதுகில் தேய்ப்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாக நின்று தன் கணவனின் கையில் மெதுவாக நுள்ளி "மாடு தன் பாட்டுக்கு நிக்கட்டும் - வாருங்கோ" என்று கெஞ்சினாள்.

அஸ்தமிக்கும் சூரியனின் கடைசிக் கிரணங்கள் பனைமரங்களின் தலைகளை இன்னுந் தடவிக்கொண்டிருந்தன. கிழக்கு அடிவானத்தில் சந்திரன் வெளுக்க ஆரம்பித்தான்.

அன்று வல்லிபுரக் கோவில் கடைசித் திருவிழா. "எவ்வளவு சனம் பாத்தியளே! இதுக்காலை எப்பிடிப் போறது" என்று கூறி நல்

லம்மா தன் கணவன் அருகில் ஒதுங்கினாள். செல்லையா தோளில் கிடந்த சால்வையை எடுத்து இடுப்பில் விரிந்து கட்டிக்கொண்டு, "பயப்பிடாமல் என்னோடை வா" என்று தன் மனைவியின் கையைப் பற்றினாள்.

கோவில் வீதிகளிலும், கடைகளிலும் காணப்பட்டதெல்லாம் நல்லமாவின் மனத்தில் ஒரு குதூகலத்தை உண்டாக்கின. வாய் ஓயாது, தன் கணவனுக்கு ஏதோ சொல்லிக் கொண்டு சென்றாள். ஐந்து வயதுச் சிறுமியைப்போல், முழங்கால்கள் தெரியும்படி, தன் ஆடையைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு வீதியைச்சுற்றி ஒரு "கெந்தல்" போடவேண்டும்போல் அவளுக்குத் தோன்றியது... செல்லையா மௌனமாக, தன் மனைவியின் குதூகலத்தில் மெய்மறந்து, அவள் இழுத்த வழியெல்லாம் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

யாழ்ப்பாணத்தின் நீர்வளமற்ற சொற்ப நிலத்தைத் தம் தளராத முயற்சி ஒன்றினாலேயே வளம்படுத்தி சீவியம் நடத்தும் புதல்வர்க

ளில் அவன் ஒருவன். இரக்கமற்ற பூமியுடன் தினசரி நடத்தும் போரினால் அவனுடைய தசைநார்கள் முறுக்கடைந்து வச்சிரம்பேல இருந்தன. மன ஒருமைப்பாட்டினால் வாய் மெளனமாக இருந்தது.

முன்று மாதங்களுக்கு முன்னர்தான் அவன் தனக்கு வாழ்க்கைத் துணைவியைத் தேடிக்கொண்டான். அவளுடைய கலகலத்த வாயும், விடையில்லாத ஒரு கேள்வியைக் கேட்பதுபோல் அவனுடைய பார்வையை முறித்து நோக்கும் அவளுடைய விழிகளும், மார்பின் பாரம் தாங்கமாட்டாதுபோல் ஒசியும் நூல் இடையும், நிர்மலமாக இருந்த அவனுடைய தனிமை வாழ்வில் ஒரு கிளர்ச்சியை உண்டாக்கின. சதாமண்ணைக் கிண்டுபவனுக்கு மண்ணிற்குள் எத்தனையோ ரகஸ்யங்களும், மணங்களும் புதுமைகளும் மறைந்திருக்கும்; ஆனால் அவை களைவிட மேலான ரகஸ்யங்களும் மணங்களும் புதுமைகளும் வாழ்க்கையில் எத்தனை மறைந்து விடக்கின்றன! ஓ! வாழ்வு எவ்வளவு அற்புதமானது! செல்லையா இன்று அணிந்திருக்கும் நாற்பதுரூபா பெறுமதியுள்ள மாறுகரைச் சால்வையை விட இதற்கு வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

கோவிலிலுள்ள சனங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி கூக்குரலிட்டுக் கொண்டிருந்தனர், மூலைகளில் கிடத்தப்பட்டிருந்த கைக்குழந்தைகள் அழுதன. பஞ்சகச்சம் அணிந்த பூசகர்கள் அங்குமிங்கும் ஓடினர். இந்த ஆரவாரங்களுக்கிடையில் கர்ப்பக் கிருகத்தில் மணிச்சத்தங் கேட்டது. கூப்பிய கைகள் தலைகளுக்கு மேல் உயர்ந்தன. செல்லையா ஒரு தூணருகே கைகளைக் கட்டியபடி

சனங்களின் தலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். நல்லம்மா அவனருகில் கைகூப்பியபடி மூலஸ்தானத்தை ஒருதரம் பார்ப்பதற்காக அங்கும் இங்கும் தலையை அசைத்தான். எங்கோ தொலைவில் இருளில் சில தீபங்கள் மின்னின. அவைகளின் அருகில் ஒரு தொந்தி பெருத்த பூசகரின் கரும்பட உருவம் கைகளை அசைத்துக்கொண்டு நிற்பது தெரிந்தது. அதற்குப் பின்னால்—அதுதானே வல்லிபுரப் பெருமாள்?

திருமண் பிரசாதம் பெறுவதற்கு ஆரவாரப்பட்ட சனங்கள், ஒருபக்கத்தில் மேளச்சமா ஆரம்பமாகவே அவ்விடம் நோக்கி நகர்ந்தனர்.

செல்லையாவும் நல்லம்மாவும் கோவிலை வலம் வந்து வணங்கினர்.

தவிர்காரன் தாள வரிசைகளை மெய்மறந்து பொழிந்துகொண்டிருந்தான். அவனுடைய குடுமி அவிழ்ந்த தலையோடு வேறும் ஆயிரம் தலைகள் அசைந்தன. நல்லம்மாவுக்குச் சிரிப்பாகவிருந்தது. தன் கணவனின் உடலோடு தன் உடலை உராய்ந்து கொண்டு “எல்லோருக்கும் பைத்தியம் பாருங்கோ” என்றான். மெளனியான செல்லையா மெளனம் கலைந்து, “போதும் இனி வாணை, வெளியாலை போவம்” என்றான்.

வெளிவீதிகளிலும் ரோட்டுக்களிலும் சனசமுத்திரம் அலைமோதிப் புரண்டது. முத்தையும் வைரத்தையும் பொடியாக்கிச் சிதறிவிட்டது போன்ற அந்த அகன்ற வெண்மணல் பரப்பிலே, கன்னித் தாயின் உள்ளத்திலே அன்பு வெள்ளம் பாய் வதுபோல் நிலவு வெள்ளத்தை அள்ளிப் பெருக்கும் முழுச் சந்திர

னின் கீழ் இரண்டொரு இரவுகளுக்கு வாழ்க்கைப் போரினால் ஏற்பட்ட அலுப்பைக் கொஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக யாழ்ப்பாணத்தின் ஒவ்வொரு மூலையிலிருந்தும் வந்து மனிதர்கள் நிரம்பியிருந்தனர்.

சர்பத் கடைக்காரன் பல வர்ணங்கள் கொண்ட போத்தல்களை ஒரு தடியால் அடித்து ஜலதரங்கம் வாசித்தான். மினுக்கு மினுக்கு என்று எரியும் ஒரு கைவிளக்கின் அருகில் உட்கார்ந்து, பொலிஸ்காரனின் காக்கியுடுப்பு எங்காவது தெரிகிறதா என்று கடைக்கண்ணால் பார்த்தபடி “ஒண்டுக்கு நாலு”க் காரன், “ஒடிவா—போனால் கடலைக் காசு வந்தால் தேத்தண்ணிக்காசு” என்று ஓலமிட்டான்.

நல்லம்மாவும் செல்லையாவும் தம்மை அறியாமலே ஒரு வளையல் கடையின் முன்னால் போய் நின்றனர். விளக்கொளியில் சுடர்விடும் கண்ணாடி வளையல்களின் லாவண்யத்தில் நல்லம்மாவின் மனம் லயித்தது..... செல்லையா அவளுக்கு ஐந்து ஐதை வளையல்கள் வாங்கிக் கொடுத்தான். ஒரு கண்ணாடிப் பெட்டியில் அழகாக வளைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த புதுமாதிரியான ஒரு பாதசரம் செல்லையாவின் கண்களை ஈர்த்தது. நெருக்கமாகப் பின்னப்பட்ட வெள்ளி வளையம் ஒவ்வொன்றிலிருந்து ஒவ்வொரு வெள்ளிக் குண்டும் வேல்போன்ற ஒரு தகடும் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன முகப்பில் சிங்க முகம் அதுபோன்ற ஒரு பாதசரம் அவன் முன் ஒரு போதும் பார்த்ததில்லை..... அவன் தன் மனைவியின் முகத்தைப் பார்த்தான்.

குவளை மலரைப் பழித்த அவளது விழிகள் “காஸ்டைட்” ஒளியில் அகல விரிந்து பளபளத்தன.

அவளிடம் சாதாரணமான கால் சங்கிலிகூட இல்லை. உருண்டையாகவும் வழுவழுப்பாகவும் இருந்த அவளுடைய கணைக் கால்களில் இதுபோன்ற ஒரு பாதசரத்தை அணிந்து பார்க்க வேண்டும் என்ற ஒரு ஆசை செல்லையாவின் மனதில் தோன்றியது. இந்த ஆசையோடு வேறு எத்தனையோ ரகல்யமான இன்ப நினைவுகள் அவன் உள்ளத்தை மயக்கின..... அதை எப்படியும் வாங்கிவிட வேண்டும்! அதன் விளை என்னவென்று கடைக்காரனைக் கேட்டான்.

“முப்பத்தைந்து ரூபாய். வேறு விளை கேட்கவேண்டாம்” செல்லையாவின் மடியில் முப்பத்தொரு ரூபாய்தான் இருந்தது.

“இருபத்தைந்து தரலாம், சர்பமானைக் குடுத்துப்போடு”

“தம்பி! இது நாட்டுப் பெண்கள் போடுகிற கால் சங்கிலி அல்ல. ராசாத்தியின் கால்களுக்கேற்றது. இந்தியாவிலையிருந்து ஸ்பெஷலாய் வந்தது. உமக்கு இது சரிவராது ராசா. கடைசி விளை; முப்பது ரூபாய் குடுப்பீரா!”

“சரி, இந்தா”.

பாதசரங்கள் கைமாறி, அவ்விடத்தில்தானே நல்லம்மாவின் பாதங்களில் ஏறின.

வெண் மணலில் கால்கள் புதைய, இருவரும் மறுபடி கடைகளைச் சுற்றி வந்தனர். மிச்சமாக இருந்த ஒரு ரூபாயைக் கொண்டு,

ஒரு தையல் பெட்டியும் வாங்கி, ஆளுக்கொரு சர்பத்தும் குடித்தனர். அடுக்குப்பெட்டி வாங்கவில்லை.

நல்லம்மாவின் கால்கள் ஓய்ந்து போயின. “இனி வண்டி டிடியில் போய் கொஞ்சநேரம் இருந்திட்டு, திருவிழாப் பார்த்துக்கொண்டு விடியப் போவம்” என்று இருவரும் முடிவு செய்தனர். செல்வையா அவளை ஒரு சனக் கும்பலுக்கடாக கையில் பிடித்து நடத்திக்கொண்டு சென்றான். கும்பல் கழிந்து கொஞ்சம் வெளியான இடத்திற்கு வந்ததும் நல்லம்மா திடீரென நின்று, தன் இடக்காலை உயர்த்திக் கையால் தடவிப் பார்த்தாள்.

“ஐயோ! கால் சங்கிலியைக் காணவில்லை...”

“என்ன — வடிவாகப் பார்!”

“ஒரு காலான் எங்கையோ மணலுக்குள்ளே கழண்டு விழுந்து போச்சு”.

“கொஞ்சம் கவனமாக வாற துக்கென்ன? உனக்கு ஆட்டம் மெத்திப்போச்சு, ஊதாரி நாய்!”

மறுகணம் செல்வையா தன் நாக்கைக் சடித்துக்கொண்டாள்.

குண்டுசியால் துளைக்கப்பட்ட றப்பர் பலூன் போல் நல்லம்மாவின் உற்சாகம் அப்படியே சப்பளிந்து போய்விட்டது. மூன்று மாத மண வாழ்க்கையில் இதுதான் முதல் தடவையாக இப்படி ஏச்சுக் கேட்க வேண்டி வந்தது. அதுவும் அம்பலத்தில் கூட்டிக்கொண்டு வந்து விட்டு ... ! அவள் மனதில் கோபம். அவமானம், துயரம் எல்லா உணர்ச்சிகளும் ஒருங்கே தோன்றின. கண்களில் நீர் மல்கியது.

“போதும், உங்களோடே கோவிலுக்கு வந்த வண்டவாளம். இனி நடையைக் கட்டுவம்”.

செல்வையா ஒருபடி கீழே இறங்கினாள். “நல்ல! ஆத்திரத்தலை சொல்லிப்போட்டன். இஞ்சை பார்...”

“வேண்டாம், இப்பவே போக வேணும். வண்டிலைக் கட்டுங்கோ. நீங்கள் வராட்டி நான் தனியக் கால் நடையாய்ப் போறன். வழியலை காறுக்குள்ளே வசவுக்குள்ளே ஆப்பிட்டு நெரிஞ்சு போறன்”.

செல்வையா மறுவார்த்தை பேசாமல் தன் திருக்கல் வண்டியை இழுத்து, மாட்டை அவிழ்த்துப் பூட்டினாள். அவன் ஆண்மகன்.

மாட்டின் கழுத்தில் கட்டியிருந்த வெண்டயங்களின் தாளத்திற்கு ஏற்ப கரடுமுரடான ரோட்டில் வண்டிச் சக்கரங்கள் ‘கடக், கடக்’ என்று சத்தம் செய்தன. யாரோ மணமகன் ஊர்வலம் வருவதற்காக விசித்துவிட்ட நிலபாவாடைபோல் வளைந்துகிடந்த ரோட்டின் இருமருங்கிலும் நெடிய பனை மரங்கள் மௌனப் பூதங்கள்போல் வரிசையாக நின்று ஆலவட்டம் பிடித்தன.

செல்வையா நாணயக் கயிற்றை இளக்கிவிட்டு, மாட்டின் கால்களுக்கு கிடையில் தன் காலை வைத்தாள். ரோசம் மிகுந்த அந்த இளம்காளை உன்மத்தம் கொண்டதுபோல், ஏற்காலைத் தன் ஏரியில் பட்டும் படாமலும் தாங்கிக்கொண்டு பறந்தது ... ஆத்திரத்தில் சிந்தனையில் லாமல் கூறிய வார்த்தைக்கு இவ்வளவு கோபமா? நிலத்தில் வியர்வை சொட்ட, கைகால் வலியினால் செயலற்றுப்போக, புகையிலைத் தோட்

டத்தைக் கிண்டிப் பாடுபட்டவனுக்குத்தான் காசின் அருமை தெரியும்! அவன் ஆண்பிள்ளை. இரண்டு வார்த்தை பேச உரிமையுண்டு. அதைப் பெண் பொறுத்துப் போனால் என்ன ... கொண்டுவந்த காசெல்லாம் அவளுக்குக்கத்தானே செலவு செய்தான் ... ? தனக்கு ஒரு சுருட்டுக்கூட வாங்கிக்கொள்ளவில்லையே

கால்களை வண்டியின் பின்புறம் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு, வண்டிலின் கீழ் ஓடும் ரோட்டைப் பார்த்தபடி நல்லம்மா சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள். எவ்வளவு அற்பகாரியம்!

ஒரு கஷ்டமும் இல்லாமல் திருவிழாப் பார்த்துவிட்டுச் சந்தோஷமாக வந்திருக்கலாமே ... எல்லாம் அவளுடைய பிழைதான். கணவன் இரண்டு வார்த்தைகள் கடுமையாகச் சொல்லிவிட்டால்தான் என்ன?

மாடு களைப்பினால் பலமாக மூச்சு வாங்கியது. நெல்லியடிச் சந்தையில், ஒரு பூவாசமரத்தின் கீழ் செல்லையா வண்டியை நிற்பாட்டினான். அந்த நடுயாமத்திலும் கோவிலுக்குப் போவோர்களுக்காக சடைகள் எல்லாம் திறந்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. சந்தையில் இரண்டு பெண்கள் அப்பம் சுட்டுக்கொண்டிருந்தனர். தேனீர்க் கடைகளில் தேனீர் அடிக்கும் 'கட கட' என்ற சத்தத்தைவிட, மற்றெங்கும் ஆழ்ந்த ரிசப்தம் குடிக்கொண்டிருந்தது.

செல்லையா மாட்டின் களைதீர, அதைத் தடவிக்கொடுத்தபின், ஒரு தேனீர்க்கடை இருந்த பக்கமாகச் சென்றாள். அவனுடைய மடியில் ஆக ஐந்து சதம்தான் இருந்ததென்

பது நல்லம்மாவுக்குத் தெரியும். அன்று மத்தியானம் வீட்டில் சாப்பிட்டதுதான். அதன்பிறகு ஒன்றுமே இல்லை.... "ஐயோ அவருக்கு எவ்வளவு பசியாயிருக்கும். வாய் திறந்து ஒன்றும் சொல்லாமல் இருக்கிறாரே" என்று அவன் அங்கலாய்ந்தான். அவளுடைய இருதயம் இளகிக் கரைந்தது. தன் கணவனுடைய மனத்தின் பண்பும் அவன் தன்பால் வைத்துள்ள அன்பின் அழகும் அவன் மனதில் தெளிவாயிற்று. விவாகம் செய்துகொண்ட புதிதில் ஒருநாள் அவன் கூறிய வசனம் ஒன்றை அவன் ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டான். "பெட்டை, உனக்காக வேணுமெண்டால் என்றை உசிரையும் கொடுத்து விடுவேன். நீ ஒண்டுக்கும் பயப்பிடவேண்டாம்".

அவளுடைய நெஞ்சுக்குள் ஏதோ ஒன்று உடைவது போல் இருந்தது கண்கள் பொருமி உவர் நீரைப் பொழிந்தன. தன் கணவனை ஒரு குழந்தைபோல் மடியில் வைத்துத் தாலாட்டி அவனுடைய உடலின் ஆயாசத்தையும் மனக் கவலையையும் போக்க வேண்டும்போல் அவளுக்குத் தோன்றியது

செல்லையா வாயில் ஒரு சுருட்டுடன் வந்து, மனைவியருகில் ஒரு வெற்றிலை பாக்குச் சுருளை வைத்து விட்டு அவளுடைய முகத்தைப் பார்த்தான் அவளுடைய கண்ணீர் தோய்ந்த முகத்தின் ஒளி அவனை உலுக்கியது. தன்னுடைய நாற்பது ரூபா பெறுமதியுள்ள மாறுகரைச் சால்வையால் அவளுடைய கண்ணீரைத் துடைக்க வேண்டும் என்று அவன் மனம் அவாவியது.

"என்ன, நல்லம் ..."

நல்லம்மாவின்கண்ணீர் வடிந்த முகத்தில், நாணம் கலந்த ஒரு புன்னகை அரும்பியது. “ஒண்டும் இல்லை, உங்களுக்குப் பசி இல்லையே? வெளிக்கிடுங்கே கா வெளிகெதியாய் வீட்டை போவம்”.

செல்லையா அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொண்டான் மாட்டின் வெண்டயம் மறுபடி பனந்தோப்புகளில் எதிரொலித்தது....

வல்லை வெளி!

இந்த அகன்ற பூமிப் பரப்பின் மகிமையை அறிந்ததுபோல் இது காறும் வேகமாக ஓடிவந்த மாடு, தன் கதியைக் குறைத்து அடிக்கு மேல் அடி எடுத்து வைக்க ஆரம்பித்தது.

பேய்க்காற்று ‘ஹோ’ என்று சுழன்றடித்தது.

வானம் கவிந்து, நாற்புறமும் நிலத்தைக் கெளவிக் கொண்டிருந்தது. வெளியின் நடுவே தேங்கி நின்ற நீரோடை, ஒரு அடிக்கனது பிரம்மாண்டமான மார்பில் அணியப்பட்ட மரகதச் சரட்போல் ஜ்வலித்தது. வான முகட்டின் உச்சியில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த பளிங்குத் தகடுபோன்ற சந்திரதீபம் கீழே விழுந்துவிட எத்தனிப்பது போல கனிந்து பிரகாசித்தது.

சின்ன மனிதர்களையும் பெரிய எண்ணங்கள் எண்ணும்படி தூண்டும் இந்த வெளிப் பிரதேசத்தில்

தான் ‘மணல் திடலி’ன் ஜீவநாடி நவநாகரிக முறைகளால் நலிந்துபடாமல், இன்னும் அந்தப் பழைய வேகத்தோடு அடித்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

எங்கோ வெகு தொலைவில், நிலத்தில் இருந்து இரண்டு அடி உயரத்தில் பொட்டிட் துபோன்ற ஒரு ஒளி தோன்றி, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ரோட்டை நோக்கி நகர்ந்து வந்தது ... செல்லையா அதைக் கண்டதும் அதை நோக்கிக் காறியுமிழ்ந்தான். நல்லம்மா, “அது என்ன?” என்று கேட்டாள்.

“ஆரோ மீன்பிடிக்காரர் துள் நொண்டு போருங்கள்” என்று பொய் சொல்லி, செல்லையா மாட்டின் வாலைப் பிடித்து முறுக்கிணை.

அந்த வெளிச்சம் ரோட்டைக் கடந்து வேகமாக மற்றப் பக்கத்தில் போய் “பக்” கென்று அவிந்தது....

செல்லையாவின்கீழே இடது கை அவன் மனைவியின் இடையை நோக்கி நகர்ந்தது.

அவனுடைய மனம் வல்லை வெளிபோல் விரிந்தது. மெய்மறந்த ஒரு மகிழ்ச்சி அவனை ஆட்கொண்டது. தன் குரலை எழுப்பி, “ஞான குமாரி” என்ற தேவகார்தாரி ராகப் பாட்டைப் பாடினான் ... அவனுக்குப் பசியில்லை, தாகம் இல்லை, தூக்கம் இல்லை. எத்தனை கொள்ளி வாய்ப் பிசாசுகள் சேர்ந்தும் அவனை என்ன செய்துவிட முடியும்?

**கலைச் செல்வி பொங்கல் மலர்
பொங்கலன்று வெளியாகின்றது.**

இலங்கை வாளுலியில் நாடகத்துறைப் பொறுப்பாளரா யிருப்பவர் "சாளு" என்ற புனைபெயருடைய சண்முகநாதன் அவர்கள். "இலங்கையர்கோன்" அவர்களின் நெருங்கிய நண்பருள் ஒருவர். தன் நண்பரின் நாடகமெழுதும் ஆற்றலைப்பற்றி இங்கே எழுதுகின்றார்.

நாடகத்திற்கோர் இலங்கையர்கோன்

— சாளு —

"இலங்கையர்கோன்" ஒரு சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளன். இது தமிழினத்தின் தாய்நாடும் சேய்நாடும் கண்ட உண்மை. 1952 தொடக்கம் 1960 வரை சிறுகதையை ஒரு பக்கத்தில் வைத்துவிட்டு, வாளுலி நாடகம் எழுதுவதில் முனைந்து வெற்றியும் கண்டவர். அவர் இப்பொழுது எம்முடன் இல்லை. ஆனால், அவர் பிறப்பித்த பாத்திரங்கள் உயிரோவியங்களாகவும், கவின்பெறுங் காவியங்களாகவும் எம்முடன் இருக்கின்றன

தமிழ் மக்கள் யாவராலும் என்றுமறக்க முடியாத "லண்டன் கந்தையர்" என்ற வாலுலி நாடகத்தின் மூலம் எல்லாருக்கும் அறிமுகமான அன்னமுத்தாச்சி, தமிழ் தருமு, மொக்கு மயிலு, காசீம் காக்கா, ரேணுகாதேவி, புலவரேறு முதலித்தம்பி ஆகியோர் 'இலங்கையர்கோன்'னின் கற்பனைப் படைப்புகளே. வாலுலிக்கும் மேடைக்கும் அமையத் தக்க முறையில், 'பண்டிதர்' சிலர் வெறுத்து ஒதுக்கும் "கொச்சைத்" தமிழில், அதாவது, நாம் பேசும் பேச்சுத் தமிழில் எழுதி வெற்றி கண்டவர் இவர். "பண்டிதர் ஒருத்தர் தன்ரை மனுஷியோடை கதைக்கே க்கை இலக்கணத் தமிழிலையே பேசுவார். நீர் சும்மாயிருங்காணும்..... இப்ப

நடக்கிற வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கிற சமூக நாடகங்கள் எண்டால் இப்பிடித்தான் இருக்க வேணும்" என்று பல முறை என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் மட்டும் எங்களுடன் இல்லை. ஆனால் அவர் விட்டுச் சென்ற செலுங்கள் இன்னும் எம்முடன் இருக்கின்றன.

இந்தியத்தமிழ் மக்களையும் இலங்கைத் தமிழ் மக்களையும் ஒன்று சேர்த்து வைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் "மிஸ்டர் குகதாஸன்" என்ற ஒரு நகைச்சுவை நாடகத்தை ஒலிபரப்பினோம். மேடையிலும் ஏறினோம். வெற்றி கண்டோம். இந்த நாடகத்தை யாழ்ப்பாணம் நகரசபை மண்டபத்தில் அரங்கேற்றிய பொழுது வெளிவந்த சிறப்பு மஸூரில், இந்த நாடக பாத்திரங்களைப் பற்றி, 'இலங்கையர்கோன்' எழுதிய சில வசனங்களைப் பார்ப்போம்.

'மிஸ்டர் குகதாஸன்': இன்றைய கல்வி முறை தரும் 'பண்பாட்'டின் ஒரு பிரதிநிதி. கதாநாயகன், சிவமீசா நட்சத்திரம்போல் அழகான பெண் வேண்டும், என்று ஆசைப்பட்டுக் கரணமடித்தவன்.

வேலுப்பிள்ளை : குகதாஸனின் தந்தை. கவனம், உங்களுக்கே

ஒரு 'இன்ஷூரன்ஸ் பொலிஸி'யைத் தலைநீர் கட்டிவிடப்போகிறார்.....

ராஜேஸ்வரி : வேலுப்பிள்ளையின் பத்தினி ரத்தினம் கண்ணுள் கருவாய் வளர்ந்த தம் ஒரே மைந்தனின் கழுத்தில் எப்படியும் ஒரு பெண் பாவத்தைக் கட்டிவிட வேண்டும் என்று ஆசை கொண்டு, அதற்காகச் சேலையை வரிந்து கட்டி, யுத்தமே செய்யத் துடிக்கும் யாழ்ப்பாணநாட்டில்பிறந்த வீரத் தமிழ்ச்சி

நவரத்தினம் : பாட்டு வலம் பாரதியின் பாட்டு என்று எண்ணுபவார். வேலுப்பிள்ளையின் நண்பர்.

ராமழர்த்தி : பெண்ணைப் பெற்ற புண்ணியவான். ஆனால் அவருக்கு இந்த எப்பாணத்தப் பேச்சு கடோசி வரைக்கும் புடிபடவே மாட்டேங்கிறது.

சௌந்தரம்மா : ராமழர்த்தியின் மனைவி.

இரத்தினம் : வேலுப்பிள்ளையின் வேலைக்காரன்.

வாழைப்பழத் தோல் : இந்தப் பாத்திரம் இல்லையானால் இந்த நாடகமே இல்லை.

நாடகத்தின் ஆசிரியர் : 'இலங்கையர் கோன்'.

நாடகத்தின் தயாரிப்பாளர் : சண்முகநாதன்.

காரணகர்த்தாக்களாக இருந்து, இந்த வினையெல்லாம் விலைகொடுத்து வாங்கிக்கொண்ட பிரகிருதிகள் இந்த இருவரும்.

கற்பனைச் செறிவும், தகுந்த சொற் பிரயோகங்களும், என்றும் நாம் மறக்க — மறுக்க முடியாத அவரின் பொக்கிஷங்கள் அவர் தான் மறைந்துவிட்டார். ஆனால் அந்தப் பொக்கிஷங்கள் என்றும் எம்முடன் இருக்கும்.

வானொலி நாடகம் எழுதுவது குருடருக்குக் கதை சொல்வதுபோல் என்ற உண்மையைக் கண்டவர். அதாவது, ஒலியின் மூலம் விளக்க வைக்கும் வசனத் தெளிவுடன் நடக்கும் சம்பவங்களை எடுத்துக் காட்டுபவர். கற்றோரும் கல்லாதாரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வசன நடை. பேச்சு. அந்தப் பேச்சுக்குரிய மூச்சு. இவைகளுக்கிடையே அமைதி. இவைகளை வைத்துத்தான் வானொலிக் கென எழுதுவதில் பெரும் புகழ் சம்பாதித்தவர். அவர் இன்று எம்முடன் இல்லை. ஆனால் அந்தப் புகழ் என்றும் தமிழன் மனத்தில் நிலைத்தோங்கும்.

கிராம மக்களுடன் அந்த மக்களின் கிராமாதிகாரியான 'விதானையார்'களேடும் ... அதிகாரி என்ற உத்தியோக பூர்வமான முறையில் அன்யேசன்யமாகப் பழகியதால், கிராமியப் பண்பாடுகளையும் தெள்ளென விளக்கிக் கட்டியிருக்கிறார் "விதானையார் வீட்டில்" என்ற வானொலித் தொடர் நாடகத்தில். இந்த நாடகத்தில் வந்த கணவதி என்ற இளைப்பாறிய விதானையார், தமிழ் நாடெங்கும் இருக்கும் ஒவ்வொரு விதானைக்கும் ஒரு இலக்கணம். மனைவி விசாரணை, தமிழ் பரம்பரையில் உதித்த விருந்தோம் பலை அனுசரிக்கும் தமிழ் மகள். தந்தையின் அதிகாரப் பெறுப்பை முதிசமசுப் பெற்ற இவர்களது மகன் சின்னத்துரை எங்கள் நாடெங்கும் நடமாடும் வாலிபன். இத்தகைய மனிதச் செல்வங்களை எம்மிடம் விட்டு இவர் பிரிந்தாலும், இந்த உலகம் தமிழ் மக்களை விட்டுப் பிரியுள்வரை அவரது செல்வங்களும், பொக்கிஷங்களும், புகழும் எம்முடன் இருக்கும்; 'உறங்குவது போலும் சாக்கோடு உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு'. — குறள்.

1946—47ல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியான “மறுமலர்ச்சி” இதழ்களில் ‘தமிழின் மறுமலர்ச்சி’ என்ற தலைப்பில் இலங்கையர்கோன், வல்லிக்கண்ணன், ப. கோதண்டராமன் M. A., சுத்தானந்த பாரதியார் முதலிய பலர் எழுதினார்கள். “மறுமலர்ச்சி”யின் முதலாவது இதழில் வெளியான முதலாவது கட்டுரையை இங்கு வெளியிடுகின்றோம்.

தமிழின் மறுமலர்ச்சி

— இலங்கையர்கோன் —

பொதுவாகத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் எழுதப்பட்டு வரும் தமிழே மறுமலர்ச்சி என்று வழங்கப்பட்டு வருகிறது. “அவர் மறுமலர்ச்சிக்காரர்” என்று சிலர் பரிசாசமமாகக் கூடச் சொல்வார்கள். சிலர், சில ஆசிரியர்கள் எழுதும் பொருள் விளங்காத வார்த்தைக் குவியலையே மறுமலர்ச்சி என்று நினைப்பர்.

மறுமலர்ச்சி, எழுதப்படுந் தமிழிற்கு மாத்திரமே உரியது. பேசப்படுந் தமிழிற்கு எவ்வித மலர்ச்சியும் இல்லை. அது என்றும் மலர்ந்தே இருந்திருக்கிறது தொல்காப்பியனும் நக்கீரனும், கம்பனும் இளங்கோவனும் பேசிய கன்னித் தண்டமிழ் அல்லவா அது?

எழுத்துத் தமிழ் சில காலங்களில் அந்நிய ஆட்சியினால் அயர்ந்து போனதுண்டு. மூஸ்லீம்கள் இந்தியாவை வென்ற காலத்தும், பிறகு ஆங்கில மோகத்தினாலும் எழுத்துத் தமிழ் தாழ்நிலையை அடைந்தது.

பாரதியார் காலத்தில் இருந்து ஏற்பட்ட தமிழ் வளர்ச்சியையும், தமிழ் ஆர்வத்தையுமே ஆங்கில மோகத்தினால் தாழ்வுற்றிருந்த எழுத்துத் தமிழின் மறுமலர்ச்சி என்று கூறலாம்.

பாரதியார் மகாகவி என்பதைச் சிலர் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், அவரே மறுமலர்ச்சிச் சக்கரத்தை முதலில் உருட்டிவிட்டவர் என்பது எல்லோருக்கும் ஒப்ப முடிந்தது.

விக்ரமாதித்தன் கதையும், மதனகாமராஜன் கதையும், அல்லி அரசாணி மாஸ்யும் தமிழாக, தமிழ் நாட்டில் வழங்கிவந்த காலத்தில் முதல் முதலில் நல்ல தமிழை எழுதியவர், பிரசங்கமாரியாகப் பெற்றீத்தவர், யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகநாவலரே. அஃரை ஏன் வசன மறுமலர்ச்சியின் உதய தாரகையாகக் கொண்டாடக்கூடாது? நல்ல வசன நடை தோன்றியதும், வளர்ந்ததும் யாழ்ப்பாணத்திலேயே.

பாரதியும் நாவலரும் பேசியவிட்டார்கள். இனி, இன்னு ஏற்பட்டிருக்கும் இலக்கியக் கிளர்ச்சி அல்லது மறுமலர்ச்சி எங்களை எங்கே கொண்டு போய்விடும் என்று சொல்வதற்கில்லை. அது குழந்தையின் தளர்நடைப் பருவங்கூட இன்னும் அடையவில்லை; வங்க, ஆங்கில, மராட்டிய, ஐரோப்பிய இலக்கியங்களின் பற்றுக்கோடு கொண்டு எழுந்து நிற்க முயற்சி செய்கிறது அவ்வளவு தான்.

டர்ஜன்வின் “புகை”, டொஸ் டோயிஸ்கியின் “காமர்ஜேவ் சகோரங்கள்”, டிக்கின்ஸின் “இரு நகரங்களின் கதை”, ரவீந்திரரின் “புயல்”, பேரணர் நாவல்களுடன் ஒத்துப் பார்க்கும்பொழுது “கமலாம் பாள் சரித்திர”மும், “பிரதாப முதலியார் சரித்திர”மும் துச்சம்—குழந்தையின் மழலை மாதிரி.

இது வருந்தக்கூடிய காரியமல்ல. தமிழ் இப்பொழுதுதான் நவீன இலக்கியத்தில் மேலோங்கி நிற்கும் மற்றப் பாஷைகளை நோக்கி விழித்த தெழுந்துகொண்டிருக்கின்றது. நிச்சயம் என்ற ஆங்கில ஆசிரியர் எழுதிய “பமெலா” இன்று எங்கே? அது ஆங்கில ஆரம்ப நாவல்களில் ஒன்று. தமிழ் வளரும்—வளரும்! அதைக் குறித்து ஐயமே இல்லை.

இப்பொழுது தமிழ் இலக்கிய வானில் காளாசன்கள் போல் கவிதையும் கதாசிரியர்களும் தோன்றியிருக்கின்றனர். இந்தியாவில் பிரசுரமாகும் நான்கு அல்லது ஐந்து நல்ல பத்திரிகைகளிலும், பல குப்பைப் பத்திரிகைகளிலும், வாராவாரம் அநேக கதைகள், கவிதைகள் பிரசுரமாகின்றன. இவைகளின் பயன், கதி? மிகமிகச் சொற்பமானவற்றை விட, மற்றவையெல்லாம் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பிண்தங்கிவிடும். ஆனால் அவைகளும் கீழவையாயினும், வளர்ச்சியின் படிக்கதான். குழந்தை தீட்டு ரென்று ஞானோபதேசம் செய்துவிட முடியாது. மழலை பேசு த்தான் மேலே போகவேண்டும்.

நாவல் மேல்நாட்டுச் சரக்கு. சிறுகதையும் அப்படியே. மேல் நாட்டு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் தமிழ்

இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் ஒரு பெரிய வித்தியாசம். அவர்கள் நாவலில் தொடங்கிச் சிறுகதைக்கு வந்தார்கள். நாங்கன் சிறுகதையில் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். வியந்து பேசும் படியான நாவல் எதுவும் தமிழில் இன்னும் தோன்றவில்லை, இனிமேல் தோன்றாமா என்பது சொல்வதற்கில்லை. ஏனெனில், இது இன்றைய பரபரத்த வாழ்க்கைக்கேற்றபடி சிறுகதைச் சகாப்தம். விஞ்ஞான சாத்திர வளர்ச்சியினால் வாழ்வில் இன்னும் அதிகமான பரபரப்பு ஏற்படும். கவிவியையும் மரத்திரையாக்கி விழுங்கக்கூடிய காலமே வந்து விடலாம்.

கவிதையும் அப்படியே. இரண் டொருவரைத் தவிர, மற்றக் “கவிகள்” எல்லோரும் குப்பை கூளமே எழுதுகிறார்கள். சொல் இல்லை; சுவை இல்லை; பொருள் இல்லை. தமிழில் மற்றெந்த மொழியினும் பார்க்க அதிகமான உயர்ந்த கவிதைச் செல்வம் உண்டு. அது எம் முன்னோர் வைத்துச் சென்ற நிதிக்குவை. “மேல் நாட்டார் அதை வணக்கம்” செய்யும் படி செய்வதே எழுத்தாளர்களின் முக்கிய கடமை. உயர்ந்த கவிதை தோன்றுவதற்கான அறிஞர்கள் காணப்படுகின்றன..... இதுகாறும் தமிழின் மறுமலர்ச்சியில் மகாகவிகள் யாருமே தோன்றவில்லை. “மகாகவி பாரதியார்” எழுதிய வ-ரர தம் உணர்ச்சிகளுடன் ஓடிவிடுகிறார்..... அவருடைய முடிபுகள் ஆலோசித்தே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

விமர்ஸனம் கலைகளுக்கு ஒரு மிண்டிபோன்றது. நல்ல முறையிற் பயன்படுத்தினால் பத்து வருட வளர்ச்சியை ஐந்து வருடத்திற்குச் சுருக்கி விடலாம். விமர்ஸன் நிதான புத்தி

யுடையவனாக இருக்க வேண்டும். தன் சொந்தக் குரோதங்களை விமர்ஸனத்தில் நுழையவிடக்கூடாது. ஓர் எழுத்தாளன் இலக்கிய விமர்ஸனகளை இருப்பது அவ்வளவு பொருத்தமில்லை. எழுத்தாளன் ஆலோசனை - ஆனால் பல நூல்களின் பரிச்சயமுள்ள ரஸிகளே விமர்ஸனம் செய்வதற்கு அதிக பேரக்கயதை உடையவன் என்பது என் கருத்து.

விமர்ஸனம், அறிக்குந்தன்மை இல்லாமல் ஆக்குந்தன்மை கொண்டதாக இருக்கவேண்டும். நையாண்டியாக எழுதினால் எந்த எழுத்தாளனுக்கும் மனம் நொந்துபோகும்.

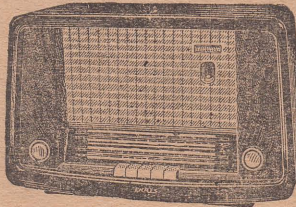
தமிழிலே வெளிவந்த நூல்கள் சிலவற்றைப்பற்றி, காலஞ் சென்ற கு. ப. ரா முதல்தரமான விமர்ஸனங்கள் எழுதியிருந்தார். பிழைகளை முறையாகச் சுட்டிக்காட்டி அது திருந்தும் வழியையும் காட்டலாம். ஆனால் குத்திப் புண் செய்யக்கூடாது.

வளருந் தமிழில் உலக இலக்கியங்கள் தோன்றுமோ, 'நோபல்' பரிசு பெறும் பேரக்கயதையுள்ள ஆசிரியர்கள் தோன்றுவார்களோ, கரப்பியங்கள் ஆக்கப்படுமோ என்பன போன்ற கேள்விகளுக்குக் காலத்தின் போக்கே விடைசொல்ல வேண்டும். தமிழணங்கு ஒன்றிலும் தோல்வியடைந்ததில்லை. சமயத்தில் ஒங்கிவிடுவன். இதில் இளைத்துப்போவனோ..?

ஒல்லாந்து தேசத்தின் உன்னத தயாரிப்பான

என்ன உயர்தரம்

நேடியோவுக்கும்

நம்பிக்கையான சேவைக்கும்

நேடியோ மனுயலை

நாடுங்கள்.

என்ன

நம்பிக்கையான

சேவை

அதனால்தான் எல்லோரும் நேடியோ மனுயலை நாடுகின்றார்கள். நேடியோவுக்கும் அதன் உப உறுப்புகளுக்கும் வடமாகாணத்தில் நற்பெயரும் புகழும் பெற்றவர்கள். ஓர்முறை எங்கள் காட்சிச் சாலைமையும் சேவை இலாக்காவையும் பார்க்கையிருங்கள். நம்பிக்கையான சேவைக்குத் துலங்கும் சின்னம்

நேடியோ மனுயல்

23/4, ஸ்ரான்லி ரோடும்
யாழ்ப்பாணம்.

“இலங்கையர்கோன்” அவர்கள் நெடுங்கேணியில் காரியாதிகாரியாகக் கடமையாற்றியபொழுது அவரின் கீழ் பணிபுரிந்தவர் “செந்தாரகை”. தன் எழுத்துலகக் குருநாதரின் வாழ்வில் நடைபெற்ற ஒருநாள் நிகழ்ச்சியைக் கூறுகின்றார்.

என் நினைவில் இலங்கையர்கோன்

○ செந்தாரகை ○

மனிதன் நினைப்பதுபோல் நடப்பதில்லை. நடந்துவிட்டால், இன்று மனிதன் மனிதனை வரமாதா - மனித உருவிலே திரியும் வேறு ஏதோவாக மாறியிருப்பான் - மனச்சாட்சிக்கும் மதிப்புக் கொடுத்திருக்கமாட்டான். மனிதன் ஒன்று நினைக்க, தெய்வம் ஒன்று நினைப்பதினால்தான், மனிதன் தன்னை மனிதன் தான் என்று எண்ணி - சிந்தித்து - மனச்சாட்சி என்ற நீதிஸ்தலத்தின் முன் தன் எண்ணங்களை வைத்துப் போராடி, நல்லதைச் செய்ய முயற்சி செய்கின்றான்.

நான் நினைத்தேன் - “இவரும் ஒரு வஞ்சம் வாங்கும்.....”

என் நினைவு சரிதானா?

மழை “சேர” என்று பெய்து கொண்டிருந்தது. மேட்டு நிலத்திலே விழுந்த மழைத்துளிகள் - பள்ள நிலத்திலே துள்ளித்துள்ளி வெள்ளமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. ஓடும் வெள்ளத்திலே மழைத்துளிகள் விழ, விழ - அந்த அற்புதக்காட்சி எழுத்தாளர் ‘இலங்கையர்கோனின்’ சிந்தனையைக் கிளறியிருக்கவேண்டும்.

அப்படியில்லையெனில் -

“துவசி! பேணையையும் கடதாசியையும் எடு.....”

அவைகள் வார்த்தைகளாகத் தெரியவில்லை. அந்த ஆணையை அன்புடன் சிரமேற்கொண்டு, அடியேன் என்னுடைய ‘பைலர்’ பேணையையும், கடதாசிகளையும் எடுத்தேன்.

எழுத்தின் அருமை தெரியாதவனுக்கு எழுத்தாளன் ஒரு பதர். எழுத்தாளர்களின் அன்பையும் - ஆசியையும் பெற விரும்பும் எனக்கு - ஒரு எழுத்தாளருடைய, அதிலும் ஈழத்தின் தலைசிறந்த எழுத்தாளருடைய அன்பும், அவர் படைப்புகளைப் பூரணமாகும் பொறுப்பும் கிடைத்தால் - சர்க்கரைப்பந்தலில் தேன்மாரி பொழிந்தது போலத்தான்.

இடது கையை மேசையில் ஊன்றி, அதன் உள்ளங்கைகளிலே என் நாடியை ஏந்தி, வலது கையிலே பேணையைப் பிடித்து, எழுத ஆயத்தமாக இருந்தேன்.

அவர் மனதில் தோன்றும் எண்ணக் குவியல்கள் வாய்க்கூடாக ஒலிபெற்று, வார்த்தைகளாக வெளிவர அடியேன் எழுத்துருவம் கொடுக்க வேண்டும்.

அவரை நிமிர்ந்து பார்த்தேன்.

அவர் கண்களிலே ஒருவித பிரகாசம். முகத்திலே மந்தகாசம். கைவிரல்கள் சிந்தனைக்கு ஏற்றவாறு

போலும் ஆடி அசைந்து கொண்டிருந்தன. அவர் ஒரு சிறந்த நாடக இயக்குநர். அப்படியில்லாதவிடில், அவர் எழுதும் நாடகங்களை எவரும் எவருடைய உதவியின்றி நடிக்க முடியுமா? அப்படி அவருடைய நாடகங்கள் அவரால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

அவருடைய சிவந்த - சிறிது வெளுப்பேறிய - இதழ்கள் பிரிகின்றன. வாரீததைகள், மழைத்துளிகள் போல் பொழியத் தொடங்கின நான் எழுதத்தொடங்கினேன்.

அடுத்துவரும் காட்சியை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ரசிகர்கள் - ஒடிக்கொண்டிருக்கும் சினிமாப்படம் அறுந்து, திரை வெண்மையாகக்காணப்பட்டால், எவ்வளவு ஆத்திரம் அடைவார்களோ - அவ்வளவு ஆத்திரம் எனக்கு ஏற்பட்டது; அவர் தன் கற்பனைக்குத் தடைபோட்டு, பேதைத் திரைவகத்தைத் தேடியபொழுது.

உண்மையில் அவர் உடல் நலம் சரியில்லாதவர் என்றும் - அதற்குச் சிறிதாகப் பேதைத்திரைவகம் அருந்தினால் அவருக்கு ஏற்பட்ட சோர்வு காற்றாய்ப்பறக்கும் என்றும் எனக்குத் தெரியும்.

போத்தல் - வெற்றுப் போத்தலாக இருந்தது. குட்டிபோட்ட பூனை போல அங்கும் இங்கும் - உரைவிக் கொண்டிருந்தார். மழையே முன்னிலும் பார்க்கப் பன்மடங்காசுப் பெய்தது. குளிர்காற்றும் வீசியது.

வெய்யிலில் நடந்து சென்று நாவரசி ஏற்பட்டவன், தன் தாகம் தீர்க்கும் ஒருவனுக்குத் தன் பொருட் செல்வம் எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்யத் தயங்கமாட்டான்.

அவர் உடலிலும் - உள்ளத்திலும் ஏற்பட்ட சோர்வு நீங்கவேண்டும். அதற்குச் சிறிது பேதைத் திரைவகம் வேண்டும். அந்த நிலையில் இருந்த 'இலங்கையர் கோணை நோக்கி -

கார் ஒன்று வந்துகொண்டிருந்தது. காரின் பின் கதவு திறக்கப்பட்டது. ஒரு பெட்டி நிறையப் பல்வகை மதுப்பேதைத்தல்கள் வீட்டுக்குள் கொண்டு செல்லப்பட்டன.

அவர் முகத்திலே தோன்றிய திடீர்ப் பிரகாசத்தைக் கண்ட என் மனம் துணுக்குற்று -

"...இவரும் ஒரு லஞ்சம் வாங்கும்..." என்ற என் எண்ணம் முற்றுப் பெறுவதற்கு முன் -

இலங்கையர்கோன் வந்தவரை அழைத்து, "என்னை நீ இன்னும் அறியவில்லை. நீ என் ஆருயிர் நண்பன்தான் ... எனக்காக நீ செய்த தியாகங்கள் மகத்தானது. ... யாரோ ஒருவன் வேலைக்கேட்க நீ அதற்காக எனக்குச் சிபார்சு செய்ய வந்தாயே. அது மிகத்தவறு. அன்று நான் உன்னை எச்சரிக்கை செய்திருந்தும், இன்று இந்தக் கோலத்துடன் வந்தாயே. இது மண்ணிக்க முடியாத மரபெரும் தவறு. நீ எனக்கு நண்பனாக இருக்கத் தகுதியற்றவன். ...ஊ...போவெளியே!" - என்று சிக்கநாதம் செய்துகூட்டுப் போத்தல்கள் கொண்ட அந்தப் பெரிய பெட்டியை, தன் சிறிய வலு விழந்த கைகளினால் எப்படித்தான் தூக்கி எறிந்தாரோ?

சத்தியம் ஒருவனுடைய இதயத்தைத் தொட்டவுடன், சகலதும் அவன் முன்பு பதிர்தானே!

அவன் போய்விட்டான்.

என் எண்ணமும் மண்ணாகியது. நான் நினைத்தது ஒன்று. நடந்தது இன்னொன்று.

ஆனால் அவர் —

“இப்போது வந்தவர் என் ஆருயிர் நண்பர். அவனை மறப்பது என் உயிரைத் துறப்பதற்கு சரி! என்மனச் சாட்சியைக் கொண்டு, அவன் நட்பைப் பஸ்படுத்துவதிலும் பாரிக்க — அவன் நட்பை மறந்து, என் மனச் சாட்சியைப் போற்றி — என் உயிரைத் துறப்பது நன்று...” என்று சொல்லிக்கொண்டு, அடிபட்ட புறப்போல — அழுதுகொண்டே படுக்கையில் வீழ்ந்தார்.

“காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்—ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது” — என்னும் குறளை ‘இலங்

கையர்கோன்’ அறிந்திருப்பார் என்று எண்ணி அவரை நாடிவந்த அவர் நண்பருக்கு “தன்னெஞ்சறிவது பெரியற்குப் பொய்த்தமிழ் தன்னெஞ்சே தன்னைச்சுடும்” என்பது போன்ற குறள்களும் மற்றும் அறிவுரைகளும் “இலங்கையர்கோலுக்கு” தெரியும் என்பது நினைவில்லைபோலும்.

“இலங்கையர்கோன்’ உடலரில் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தாலும் — உள்ளத்தால் பிரியவில்லை. படிக்க கண்களும் — கேட்க காதல்களும் — ரசிக்க மனமும் இருக்கும்வரை—‘இலங்கையர்கோன்’ இருப்பார். உண்மைக்கு— சத்தியத்துக்கு — கட்டுப்பட்டு வாழும் தற்கால அரிச்சந்திரன் — என் குற ‘இலங்கையர் கோன்’ அவர்கள். அஃரின் கீழ் கடமையாற்றியதற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

சந்தையில் கிடைக்கும் மிகச்சிறந்த ‘ஸ்பார்க்பிளக்’ கைவிட ஆயிரந்தடவை மேலானது!

என். ஜி. கே.

10,000 மைல்களுக்கு உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டது

- என்ஜினை உடனே ஓடவைக்கிறது
- பெட்ரோல் செலவாவதைக் குறைக்கின்றது
- நீண்டகால பாவிப்புக் குகந்தது.

விநியோகஸ்தர்:—

மீ ம 6 ம,

197, பஞ்சிகாவத்தை வீதி,
கொழும்பு — 16.

தொலைபேசி — 7451.

அளவெட்டியில்

ஆசிரியராகக் கடமையாற்றும் சச்சிதானந்தன்
 “இலங்கையர்கோ”னின் நெருங்கிய உறவினர்;
 அகில இலங்கைச் சைவப் புலவர், பட்டதாரிகள் சங்கச் செயலாளர்.

இன்னலுற்றோம்!

— ச. சச்சிதானந்தன் —

ஈழத்தின் நனிசிறந்த எழுத்தாளர் குழுவில்
 ஈடில்லா நித்திலமாய் எழிலுறவே விளங்கி
 வாழ்வுதரு சிறுகதைகள் வண்மையொடு புனைந்து
 வாறெலியில் தமிழ்நாட கக்கலையும் வளர்த்தாய். (1)

சிந்தனைக்கு விருந்தாகும் சிறுகதைகள் படைத்து
 சீர்திருத்த நாடகங்கள் செம்மையுடன் புனைந்து
 சந்ததமும் தமிழ்வளர்த்த விந்தைதனைக் கண்டு
 சதிகாரக் கொடுங்காலன் சதிசெய்தான் அந்தோ. (2)

விதானையார் வீடதனில் விளாசியசொற் குவியல்
 விளங்கு கிராமியத் தினுக்கோர் விடிவெள்ளி யாகும்
 உதாரமும் கற்பனையும் உவமைநயம் சொட்டும்
 உன்கதைகள் கதைஉலகின் உயிர்நாடி யன்றோ?. (3)

செங்காந்தட் சிறுகதையும் செவ்விதழை விரித்து
 செந்தேனைச் சிதறி நறுமணம் வீசமுன்பு
 மங்காத புகழ்படைத்த மாண்புமிகு கலைஞர்!
 மறைந்தாயோ! மாநிலத்தின் புதுமையிது என்னே! (4)

நலங்கிளரும் சிறுகதைகள் நாடகங்கள் சமைத்து
 நல்லதமிழ்மொழி யாக்கம் நயம்பெறவே புனைந்தாய்!
 ‘இலங்கையர் கோ’ன் இமையவர்கோண செயலறிந்து
 இன்னலுற்றோம் தமிழ்த்தாயும் இரங்குகின் றுள்ளன்றோ! (5)

முக்கிய அறிவிப்பு

இந்த இதழில்
 வெளியாகவிருந்த கீழ்க்கண்டோரின்
 படைப்புகள் அடுத்த இதழில் இடம்பெறும்.

பரமஹம்ஸதாஸன்
 தில்லைச்சிவன்
 பானுஸிம்ஹன்

அ. க. சர்மா, B. Sc.
 A. T. பொன்னுத்துரை, B.A.,
 பா. பாலேஸ்வரி

ALWAYS INSIST ON
KANAGALINGAMS CIGARS

சுருட்டுகளிலே
மிகவும் திறமானது
ருசிகரமானது
காரம், மணம், குணம்
ஆகியவை நிறைந்தது

சிறந்த புகையிலையினால்
திறமான தொழிலாளரால் தயாரிக்கப்படுவது

கன கலிங்கம்

சுருட்டுகளையே

எப்பொழுதும் பாவியுங்கள்

ஒருமுறை உபயோகித்தால் உண்மை விளங்கும்

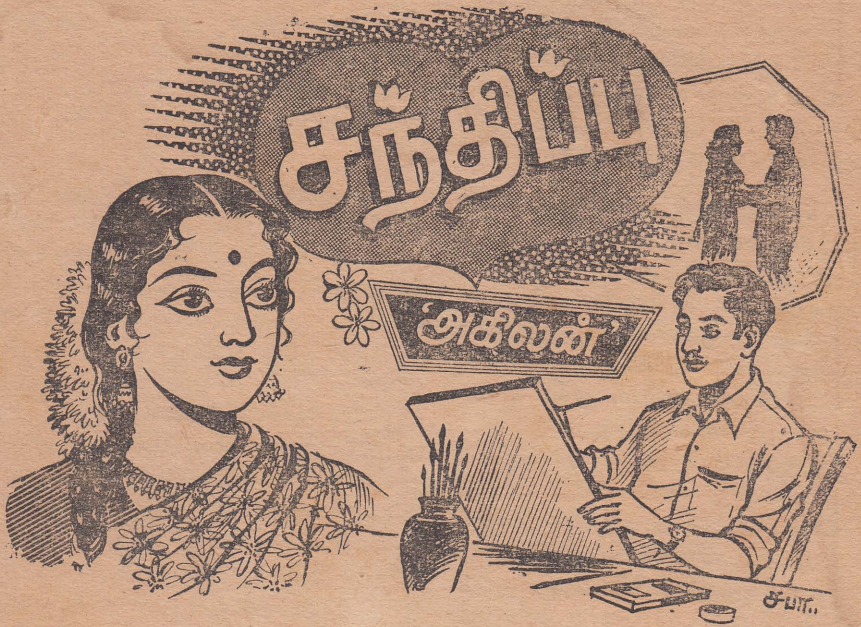
KANAGALINGAMS

No. 17, St John's Road

Phone: 5883

Colombo.

Cables: KANCIGARS

2. மொட்டு

முடிவன் கொம்புத்தேனுக்கு ஆசைப்படக்கூடாது; ஆண்டிப்பயல் அரசகுமாரிக்கு ஆசைப்படக்கூடாது. இந்தமாதிரிச் சாதாரணப் பழமொழிகளை முத்தையா இன்னும் மறந்து விடவில்லையாதலால் அவன் புவனவுக்கு ஆசைப்படவில்லை.

இன்றையத்தேதியில் முத்தையாவுக்குத் தாயோ தகப்பனாரோ கிடையாது; நிலமோ புலமோ கிடையாது; சொந்த ஊர் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஒரு குக்கிராமங்கூட அவனுக்கு இல்லை. பெயரளவுக்குக் காற்காணிநிலமோ வீடென்று நினைப்பதற்கு ஒரு குட்டிச் சுவரோ இப்போது இல்லாத சாலிப்பானையத்தை

அவன் 'சொந்த ஊர்' என்றுகூறிப் பெருமைகொள்ள முடியுமா?

தகப்பனர் விட்டுப்போன கொஞ்ச நஞ்சம் காணிகரைகளை அவன் விற்றுப் பணமாக்கினான். பணம் படிப்பாக மாறியது. அவனும் அவனுடைய அருமைத் தங்கை சரஸ்வதியும் இப்போது தங்களுடைய படிப்பை விற்று வயிற்றைக் கழுவிக்கொண்டிருந்தார்கள். கோயமுத்தூரில் இருந்த எத்தனையோ பள்ளிக்கூடங்களில் ஒன்றில் அவன் சிறுவர்களுக்குப் படம் வரையவும், பந்து விளையாடவும் கற்றுக்கொடுத்து வந்தான். அவன் தங்கை சரஸ்வதி பெண்கள் பள்ளிக்கூடம் ஒன்றில் பாட்டு உபாத்தியாயராக இருந்தாள். பணக்

காரக் குழந்தைகள், அதிலும் பெண் குழந்தைகள் படிக்கும் இடத்தில் பாட்டிற்கும் ஆட்டத்திற்கும் அதிக மதிப்பு இருந்ததால், சரஸ்வதிக்கு முத்தையாவைவிட இருபத்தைந்து ரூபாய் அதிகச் சம்பளம் கிடைத்தது.

சரஸ்வதியின் பள்ளிக்கூடத்தில் ஆறுமாதங்களுக்கு முன்பு ஆண்டு விழா நடந்தது. அதற்குத் தலைமை வகிப்பதற்காக அவ்வூரின் பிரபலஸ்தர்களில் ஒருவரான திருஞானம் பிள்ளையைக் கூப்பிட்டிருந்தார்கள். அவரோடு அவருடைய ஒரே பெண்ணை புவனேஸ்வரியும் விழாவுக்கு வந்திருந்தாள். விழா நிகழ்ச்சியில் முக்கியமானது சரஸ்வதியின் பாட்டு. பாட்டைக்கேட்டு அப்படியே மெய்ம்மறந்துவிட்டார் பிள்ளைவாள். தம்முடைய செல்வக்குமாரியைத் திரும்பி அர்த்தத்தோடு பார்த்தார். அவளும் புரிந்துகொண்டாள். 'இன்றைக்கே இவளைக்கேட்டு நிச்சயம் செய்து விடுங்கள் அப்பா! இத்தனை நாளாய்த் தேடிக்கொண்டிருந்தது வீண்போகவில்லை, ரொம்ப இனிமையாகப் பாடுகிறாள்! இவளைப் பாடச் சொல்லிக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாலே எனக்குச் சங்கீதம் வந்து விடும்" என்றாள்.

தினம் ஒருமணிநேரம் வீட்டிற்கு வந்து பாட்டுச் சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு ஐம்பது ரூபாய் சம்பளம் என்றால், சரஸ்வதியைப்போன்ற நிலையில் உள்ள ஒருத்தி அதை லக்ஷியின் அருள் என்றுதானே நினைப்பாள்? அதிலும் விழா முடிந்தவுடன் புவனாவோடு ஐந்துநிலிஷம் பேசுவதற்குள்ளாகவே அவளுக்குப் புவனவைப் பிடித்துவிட்டது. ஐந்துநிலி

ஷம் என்ன? முதற்பார்வையிலேயே சில உள்ளங்கள் ஒன்றாக ஒட்டிக் கொள்ளுகின்றன அல்லவா? அந்த மாதிரிச் சரஸ்வதியும் புவனாவும் ஒன்றாகிவிட்டனர்.

புவனாவின் தந்தை திருஞானம் பிள்ளையைப்பற்றிச் சரஸ்வதி முன்பாகவே சற்றுத் தெரிந்துகொண்டிருந்தாள். மிகவும் பெரிய மனிதர் அவர். அகலத்தில், உயரத்தில், படிப்பில், பணத்தில் — எல்லாவற்றிலுமே அவர் பெரிய மனிதர்தாம். ஆண்டுவிழாப் பேச்சைக் கேட்டவுடன், அவர் பேச்சிலும் பெரிய மனிதர் என்பது தெரிந்தது. ஆனால் அவரைச் சரஸ்வதி சாதாரணமாய்ப் பெரிய மனிதர் என்று நினைத்தாளே தவிர, இத்தனை பெரிய மனிதராய் அவர் இருப்பாரென்று அவள் நினைக்கவில்லை. பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்காக முதல்நாள் அவருடைய பங்களாக் காம்பவுண்டுக்குள் நுழைந்த பிறகுதான் அவருடைய மதிப்பின் உயர்வை அவள் கண்டு கொண்டாள். பல கார்கள் அவருக்காகக் காத்திருந்தன. பலதிறப்பட்ட மனிதர்கள் அவரைப் பார்ப்பதற்காக அங்கே கூடியிருந்தார்கள். கால்நடையாய் நடந்துபோன மனிதர்களைக் 'கேட்'டுக் காவற்காரன் கால்கடுக்க வெளியிலேயே நிறுத்திவைத்து விட்டான். திருஞானம்பிள்ளை ரொம்ப ரொம்பப் பெரிய மனிதர்தாம்!

சரஸ்வதியைப்பற்றிப் புவனாவெல்லா வேலைக்காரர்களிடமும் கண்டிப்பாகச் சொல்லிவைத்திருந்ததால் சரஸ்வதிக்கு அங்கே புவனாவைவிட

அதிக உபசாரங்கள் நடந்தன. வாழ்க்கையின் ஒருபகுதியில் மட்டும் பிறந்து வளர்ந்த சரஸ்வதி புவனா வின் வீட்டில் வாழ்க்கையின் மறு பகுதியான, பணத்தால் உருவாகும் சொர்க்கத்தைக் கண்டாள்.

புவனா இண்டர் வரையிலும் படித்து நிறுத்திவிட்டாள். அதற்கு மேல் அவளுக்குப் படிக்கப் பிடிக்க வில்லை. படிப்பு முடிந்த பிறகுதான் அவளுக்குப் பாட்டு ஞாபகம் வந்தது. முன்பே கொஞ்சம் கற்றுக் கொண்டிருந்தாளென்றாலும், அது பாதியில் நின்றுவிட்டது. இந்த வருஷம் மீண்டும் அதைத் தொடர்ந்து கற்க விரும்பினாள்.

முதல் வாரத்தில் பாட்டுக்கள் சேரிக்குப் பதிலாகப் பேச்சுக்கச்சேரி தான் நடந்தது. புவனா தனக்குத் தெரிந்தது, தெரியாதது; தான் கேட்டது, கேட்காதது எல்லாம் சரஸ்வதிக்குக் கதை கதையாய்ச் சொன்னாள். சரஸ்வதியின் வாயைப் பிடுங்கி அவளுடைய பிறப்பு, வளர்ப்பு நிலைமை எல்லாம் அறிந்துகொண்டாள்.

“இப்படியே நாம் பேசிக்கொண்டிருந்தால் உன்தாய் என்ன நினைப்பார்கள்?” என்பாள் சரஸ்வதி.

“சங்கீதம் சாதாரணமாய் வந்து விடாது! முதலில் ஒருமாதம் அதைப்

26 % நீடிய ஆயுள்

புதிய
எவ்
ரெடி
நேடியோ
பற்றி
யுடன்
தங்கநிற
அடையா
ளத்தைப்
பாருங்கள்.
இது உத்தர
வாதமளிக்கும்.

மஹாதேவன்ஸ் லிமிட்டெட்

பாங்ஷல் வீதி,

:

கொழும்பு.

பற்றிச் சர்ச்சை செய்யவேண்டும். பிறகுதான் பாடம் ஆரம்பமாகும் என்று சொல்வேன்” என்பாள் புவன. அவளுடைய தாய் சிவகாமி அம்மாளுக்குப் பாட்டைப் படி கொண்டு அளப்பதா, வீசைக்கல்லால் நிறுப்பதா என்பதுகூடத் தெரியாது.

நாட்கள் சென்றன. சரஸ்வதிக்குப் புவனுவின் வீட்டைப்பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த சைவப்பிள்ளைமார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்கள். சொந்த ஊர்ப்பக்கமும் அவர்களுக்கு நிறைய நன்செய்கள் இருந்தன. பல வருஷங்களுக்கு முன்பே பிள்ளைவாள் கோயமுத்தூருக்கு வந்துவிட்டார்.

இப்போது அவருக்குப் பல பாங்குகளில், மில்களில், கம்பெனிகளில் பங்குகள் இருந்தன. பிள்ளைவாளுக்கு இருந்த ஒரே வாரிசு புவனாதான். ஆண்பிள்ளையும் அவள்தான். பெண்ணும் அவள்தான்.

பணவிஷயத்தில் அவர்கள் எவ்வளவு கருத்தாக இருந்தார்களோ, அவ்வளவு கருத்தாகச் சாதிப்பெருமையிலும் இருந்தார்கள். தாங்கள் பரம சிவனின் நேர்ப்பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும், தங்களைவிட மற்ற எல்லோருமே தாழ்ந்தசாதிக்காரர்கள் என்றும் அவர்கள் சமயம் வந்த போதெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டார்கள். மற்ற ஆயிரம் விஷயங்களில் பிள்ளைவாளுக்கும் மனைவிக்கும் வேற

“ஆசி” வெளியீடுகள்

படிமுறைக் கணிதம்:

2,	3,	4,	5,	6,	7,	8ம் வகுப்புகளுக்கு
1.20	1.40	1.60	1.80	2.00	2.00	4.00 ரூபா

படிமுறை எண்கணிதப் பயிற்சி

மத்திய வகுப்பு,	உயர்தர வகுப்பு தமிழ்,	ஆங்கிலம்	சிங்களம்
1.60	1.60	1.60	1.60

மாதிரிகை வினாப்பத்திரங்கள்:

5,	J. S. C.	G. C. E.
-/50	-/75.	1.00

படிமுறை அட்சர கணிதம்

6,	7,
1.60	(அச்சில்)

ஏனைய வெளியீடுகள்:

இலக்கண விளக்கமும் பயிற்சியும் 4ம் 5ம் வகுப்பு, பயிலுந்தமிழ் முதலாம் பாகம், பாடக்குறிப்பும் பதிவும், இலங்கைப் பூமி சாத்திர வினாவிடைகள் முறையே 70, 80, 2.00, 2.00, 1.25 கிடைக்குமிடம்

ஆசிவாத அச்சக-புத்தகசாலை,

32, கண்டிவீதி—யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி. 274

றுமை இருந்தாலும், இந்த ஒரே விஷயத்தில் அவர்கள் ஒருமனப்பட்ட தம்பதிகளாயிருந்தனர்.

“இந்தக்காலத்திலே எல்லாருந் தான் சைவப்பிள்ளைமார்னு சொல்லிக் கிருங்க. ஆனால் எங்க குலம் சாதாரணமானதில்லே; நாங்க பிராமணன் வீட்டிலேகூடச் சாப்பிடமாட்டோம்!” என்று சிவகாமி அம்மான் சரஸ்வதியிடமே சிலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்.

“போம்மா! நீ ஒரு கர்நாடகம்” என்று அப்போதெல்லாம் புவன அவளைக்கேலிசெய்வார்.

ஒருநாள் புவனேஸ்வரிக்கும் அவள் தாய்க்கும் வாக்குவாதம் நடந்துகொண்டிருந்தது. அப்போது தான் அங்குவந்த சரஸ்வதியின் காதில் சிவகாமி அம்மாளின் வார்த்தைகள் விழுந்தன. அவள் திடுக்கிட்டாள்.

“என்ன இருந்தாலும் அவள் உனக்குப் பாட்டு வாத்தியார்தானே? அவளிடம் அளவுக்கு மீறிய சிநேகம் எதற்குப் புவன? நம்முடைய அந்தஸ்தையும் குலத்தையும் மறந்து விட்டு அவளோடு கொஞ்சிக் குலாவுகிறாயே! இப்படியா அக்காள் தங்கை போல் ஒருவரை ஒருவர் கட்டிக் கொண்டு விளையாடுவார்கள்?” என்றார் தாய்.

“அவள் எனக்கு அக்காளே தான்! நான் அப்படித்தான் விளையாடுவேன்! உன்னால் முடிந்தால் எனக்குமுன்பே ஒரு பெண்ணைப்

பெற்று அக்காளாக்கியிருப்பது தானே”? என்றார் மகள்.

“வாய்த் துடுக்குத்தான் மிச்சம்!”

“சாதிப்பெருமைதான் மிச்சம்!” என்று புவன தாய்க்குப் பழிப்புக்காண்பித்தாள்.

ஆறு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன.

முதல் முறையாக முத்தையாவின் வாயால் தன்னுடைய அழகைப்பற்றிக் கேள்வியுற்ற புவன, தன் வீட்டிற்குத் திரும்பியவுடன் மறுநிமிஷமே நிலைக்கண்ணாடிக்கு எதிரே போய் நின்றார். தன்னுடைய அழகைப்பற்றி இதற்குமுன் பலர் சொல்லக் கேட்டிருந்தும், இன்றைக்கு முத்தையாவின் வார்த்தையைப்போல் மற்ற எதுவுமே அவளுக்கு இனித்த தில்லை. தன்னிடம் எந்த எழிலைக் கண்டு அவன் அப்படி அதிசயித்தான் என்று நினைக்கும்போது அவளுக்கே அதிசயமாக இருந்தது. அவன் அவளை அணு அணுவாய்ப் பார்த்தானல்லவா? அதுபோலவே புவன கண்ணாடியின் பிம்பத்தைக் சவனித்தாள். சினிமாவில் வருகிற இளம் கதாநாயகிபோல் மேலாக்குக் காற்றில் சுழல, பம்பரம்போல் ஒரு சுற்றுச் சுற்றித் தொப்பென்று மெத்தையிற் சாய்ந்தாள்.

கட்டிலுக்குப் பக்கத்தில் கிடந்த சிறு மேஜையில் ஆங்கிலப் பத்திரிகை ஒன்று கிடந்தது. அதை எடுத்துப் புட்டினாள். பக்கத்திற்குப் பக்கம் அதில் படங்களாய் இருந்தன. ஆனால் ஒரு படங்கூட அவளுக்கு

முத்தையா எழுதும் படம்போல் அத்தனை கவர்ச்சியாக இல்லை. படம் எழுதுகிறார்களாம் படம்! இதைப் போய்ப் பத்திரிகைக்காரர்கள் பகட்டாய்ப் போட்டு விடுகிறார்களே! இந்தப் பத்திரிகைக்கு எழுதும் சைத்திரிகர்களை யெல்லாம் ஆறுமாதம் முத்தையாவிடம் பாடம் கேட்கச் சொன்னால்.....

அடுத்தாற்போல் ஓர் அமெரிக்க தேசத்துச் 'சாண்டோ' கையை வளைத்துக்கொண்டு அதே பத்திரிகையில் காட்சி அளித்தான். எல்லோரையும் தன்னைப்போல் சாண்டோக்களாக்கிவிடுவதாகவும், 'மாதம் ஐந்து ரூபாய் பணம் அனுப்பினால், தபால் மூலமாகவே பலம் பெருக்கும் வித்தையைக் கற்றுக்கொடுப்பதாகவும் அவன் அதில் எழுதியிருந்தான். முத்தையா அன்று மாலை இதேமாதிரி, தோட்டத்தில் கையை வளைத்துக்கொண்டு நின்ற தோற்றம் அவன் கண்முன்னே வந்தது. முத்தையா இந்த அமெரிக்க முரடனைவிட இளைஞகையும், வலிவும் வன்பும் உள்ளவனாகவும் இருந்தான்!

திடீரென்று புவனா தன்னைத் தானே கோபித்துக்கொண்டாள். சரஸ்வதி தன்னை அங்கே பாடச் சொன்னபோது தான் பாடாமல் இருந்தது அவளுக்கு இப்போது மனக்கஷ்டத்தைக் கொடுத்தது, பாட்டைக் கேட்பதால் முத்தையாவுக்குச் சந்தோஷம் இருக்கும் என்று தெரிந்த பிறகும் பாடாமல் வந்திருக்கலாமா?

திரும்பவும் அவளுக்கு வெகு சீக்கிரம் சரஸ்வதியின் வீட்டிற்குப் போகவேண்டும் போலிருந்தது.

கலைச்செல்வி

மாத இதழ்.

சந்தா விபரம்

தனிப்பிரதி : சதம் 30

ஆண்டுச் சந்தா : ரூ. 4.

(மலருடன்)

விபரங்களுக்கு :

நிர்வாகி,

கலைச்செல்வி,

கந்தரோடை, சுன்னாகம்.

அங்குபோய் அவளாகக் கேட்காவிட்டாலும், முத்தையாவுக்காகவே வீணையின் முன் அமர்ந்து பாடவேண்டும் போல் தோன்றியது. என்ன பாட்டை என்ன ராகத்தில் பாடவேண்டும் என்று திரும்பத்திரும்ப யோசித்து ஒருவழியாக முடிவுசெய்து கொண்டாள். தனக்குள் மெதுவாக அதைப்பாடி ஒத்திகை செய்துகொண்டாள்.

அன்றைக்கு இரவுப் பொழுது அவளுக்கு இன்பமாக இருந்தது. என்றுமில்லாதபடி ஜன்னல்வழியே தெரிந்த நகைத்திரங்கள் அவளைப் பார்த்துச் சிரித்தன. வெகுநேரங்கழித்துக் கண்களை மூடியவள், விடிவெள்ளிக்குமுன்பே தூக்கம் கலைந்தாள். பக்கத்தில் கிடந்த அந்த ஆங்கிலப்பத்திரிகையின் பக்கங்களைப் புரட்டி, அந்த அமெரிக்க சாண்டோ எங்கேயும் ஓடிப்போய்விடவில்லையே என்று தேடுவதுபோற் தேடினாள்!

(தொடரும்)

சுத்தமாக

ஊ

சுகாதாரமுறைப்படி

நவீன இயந்திரங்களினால்

விசையுயர்ந்த மூலப்பொருட்களைக் கொண்டு

தயாரிக்கும்

பேரி

மார்க்

ஸ்பெஷல்

பானங்களையே அருந்துங்கள்

எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும்

— தயாரிப்பாளர் —

சுப்பிரமணியன் சேரடாக் கம்பெனி

போன்: 97

வல்வெட்டித்துறை

தந்தி: SODA

கிளை:

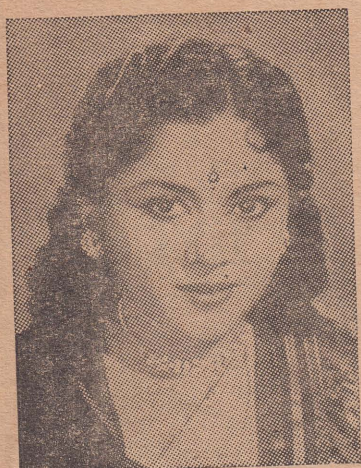
ரூஜ் ஸ்ரோர்ஸ்

போன்:
372

2/B, ஸ்ரான்லி ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி
ESVES

கல்யாணப் பரிசுகள்
பிறந்த நாள் பரிசுகள்
தீபாவளி, நத்தார், புதுவருடப் பரிசுகள்

ஆகியவற்றை

எங்களிடம்
தெரிவு செய்யுங்கள்

உங்கள் மன விருப்பத்திற்கும் பண வசதிக்கும் ஏற்ற
பல வித பொருட்கள் எம்மிடம் உண்டு.

யாழ்ப்பாணத்தில்
ரூயல் தலைமுடிகள்
ரூயல் சுவர்க்கடிகாரங்கள்
ஷெவ்வேர்ஸ் பவுண்டன் பேனாக்கள்
ஏக விநியோகஸ்தர்கள்

பா ன் ஸி ப ல ஸ்

தந்தி: Fancyware.

போன்: 23

27, மெயின் வீதி

— யாழ்ப்பாணம்,

இலங்கையர்கோனின்

இறுதி முச்சு

யாழ்ப்பாணத்தில் கொட்டகைக் கூத்துக்களை ஆதரிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமுடையவராய், காங்கேசன்துறை வசந்தகான சபையினருக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து “மயான காண்டம்” என்ற கூத்தை மேடையிடச் செய்தவர் இலங்கையர்கோன். அந்நாடகம் ஈழத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் 200 தடவைக்கு மேலாக மேடையிடப்பட்டதை நாடக அபிமானிகள் நன்கு அறிவர். இறப்பதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன் வசந்தகானசபை இயக்குனர் திரு. வி. வயிரமுத்து அவர்களுக்கு இலங்கையர்கோன் எழுதிய கடிதம் இறுதிக் கார்த்திலும் அவர் நாடகநங்கையை நேசித்தார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

கல்முனை. 13-11-61.

அன்புள்ள வைரமுத்துவுக்கு,

உமது கடிதம் (10-11-61) கிடைத்தது, பின்வரும் வண்ணம் நிகழ்ச்சிகள் ஆயத்தம் செய்கின்றேன்.

சிறீவள்ளி 5-12-61

மயானகாண்டம் 7-12-61

குலேபகாவலி 8-12-61

அதற்குமேல் நீடிக்க வேண்டும் என்றால் இந்தப் பகுதி ரசிகர்களின் தன்மையைப் பொறுத்துள்ளது.

ஆனால் குலேபகாவலியை வீடவேறு ஏதேனும் நாடகம் இவ்விடம் மேடையிட்டால் இப்பகுதியில் அதிகமாக உள்ள முஸ்லீம்கள் ரசிக்கமாட்டார்கள் என்பதனால்தான் குலேபகாவலியை விரும்பினேன். சாவித்திரி சத்தியவான் உமக்கு போடவேண்டுமென்று ஆசையிருப்பின் அதற்குரிய ஒழுங்குகளை நான் செய்ய ஆயத்தமாயிருக்கிறேன். எனினும் அவ்விஷயங்களை இங்கு வந்தபின் பேசி முடிவுபண்ணல் நலம்.

இங்ஙனம்

உமது அன்புள்ள

ந. சிவஞானசுந்தரம்

கலைச்செல்வி விற்பனையாளர்கள்:

சந்திரலட்சுமி ஸ்டோர்ஸ்,

15, பிரதான வீதி,

மஸ்கெலியா.

5

M. I. M. இஸ்மாயில்,

201, மரிக்கார் வீதி,

தர்ஹாநகர்.

தான் இறப்பதற்குச் சில தினங்களின் முன்
 “இலங்கையர்கோன்” அவர்கள்
 அப்துஸ்ஸமதுவிற்கு எழுதிய கடிதம் இது.

இலக்கியக் கடிதங்கள்—4

கல்முனை, 6—11—61.

அன்புள்ள அப்துஸ்ஸமது
 அவர்கள்!

தங்களைக் கண்டது எனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சி! இளம் எழுத்தாளர்களை ஆதரித்துப் பேணி வளர்ப்பதுதான், என்னுடைய முக்கிய கடமைகளில் ஒன்று என்று நான் உங்களிடம் கூறினேன். அது எவ்வாற்றாலும் உண்மை.

நீங்கள் எழுத்துத் துறையில் அதிகம் முன்னேறி இருப்பதாக எனக்குப் படுகிறது.

எவனுக்கு எந்தத் துறை லாவண்யமானதோ அந்தத் துறையில் தொடர்ந்துதான் அவன் போக வேண்டும். என்னுடைய ஆசை இதுதான்,

நான் இந்தப்பகுதி (கல்முனை) யில் இருக்கும்பொழுதாவது, கடைசி 5 எழுத்தாளர்களையாவது மேலாக்கி என்னுடைய இந்த ஆசைக்கு நீங்களும் உதவி செய்வீர்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

தயவு செய்து எழுத்தாளர்கள் பிச்சைக்காரர்கள் அல்ல என்பதை

யும் அறிந்துகொள்ளுமாறு உங்களைக் கேட்கிறேன். அவன் உண்மையில் தொழிலாளிதான். அவனுடைய தொழிலுக்கு ஏற்ற வருவாய் கிடைக்கும். அப்படிக்கிடைக்கவில்லையானால் இந்தச் சமுதாயம் கூடாத சமுதாயம்.

கீழ்மாகாணம் என்று சொன்னீர்கள். ஆனால் அத்தனை எழுத்தாளர்களையும் எடுத்து, ஒரு சம்மேளனமோ ... ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அவா எல்லாம்.

ஆனால் இதைமட்டும் தயவு செய்து மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இளம் எழுத்தாளர்களைத் தூக்கி வைக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை அத்தனையும். எனக்கு மற்றவர்களை அதிகம் தெரியாது—நீலாவணை அன்றி.

மற்ற இளைஞர்களின் பெயர்களை எனக்குத் தந்துதவவது உங்கள் கடமை இருக்கும்!

தங்கள் அன்புள்ள

ந. சிவஞான சுந்தரம்
 இலங்கையர்கோன்

கலைச்செல்வி விற்பனையாளர்கள்:

நியூ விக்டோரியா ஹவுஸ், ௧
 99, றீகல் பில்டிங், ௨
 நுவரஎலியா. ௩

கலாநிதி புத்தகசாலை,
 23, மெயின் வீதி,
 மட்டக்களப்பு.

தொடர் காவியம்:

2

மீண்டும் மறுநாள் மிடுக்கோ டகத்திருந்தும்
 துண்டி விடும் காதல் துரத்த நடந்தேன், முட்
 பூண்டு விலக்கிப் புதர் விலக்கி; நேற்றைய அக்
 கல்மீ தினில் அவளைக் காத்திருந்தேன். கப்பினிலே
 இல்லை அவள் உருவம்! ஏக்கம் இடர்ப்படுத்தச்,
 சொல் மீட்டிக் கொஞ்சம் சுவைக் கவிதை பாடுதற்காய்
 எண்ணிக் குரலெடுத்தேன்; என்ன இது, எங் கிருத்திக்
 'கின்னுக் கின்' னென்று கிளம்பு மொலி? சிற்றுளியே
 பண்ணுகின்ற அந்தப் பழந்தமிழர் பண்ணென்று
 பாட்டை நிறுத்திவிட்டுப் பார்த்தேன்; அவமில்லை!
 மீட்டும் தொடங்கிடிலோ, மீண்டெனக்குத் தாளங்கள்
 போட்டதவ் வோசை! பொறுமை இழக்கையிலே,
 விந்தை இசைஎழுப்பும் வீணையினைக் கோடரியால்
 கொத்த எழும்நாதக் கூக்குரல் போல், அவ்வுளியின்
 சத்தத்தின் பின்னால் சரேலென் றென துள்ளத்தில்
 ஈட்டி சொருக எழுந்ததுவே ஓர் அலறல்!
 மேட்டுப் படிகளிலும் பள்ளத்தும் வீழ்ந்திருந்த

கோட்டை மதில்களிலும் கோடியிலும் முன்றிலிலும் பாதி அறைகளிலும் பண்ணுறு தூ விடையும் காத லுளத்தின் கவலை கலைத்திடநான் சேதி அறியாத் திகைப்போடு தேடிவந்தேன். வட்டக் கருநிலவு வான் முகத்தாள் என்னுளத்தைப் பிட்டுப்பிட் டின்பம் பெருக்கிவோட் கேதும் ஒன்றோ? 'பட்டுப் பட், டென்று பறையடிக்கும் நெஞ்சுடனே சுற்றி வந்தேன், சித்தம் சமூன்று சென்று கொண்டிருக்க நெற்றியிலே வெர்வை நிறைய வழிந்து வலி முற்றும் அழிந்து முடுக்கொன்றில் கால் தடுக்கி நீண்ட மரம்போல் நிலத்திலே வீழ்கையில், என் ஆண்டவனே, கண்ட அதனை எவ் வாறுரைப்பேன்!

3

தீண்டிடில் தூ ருண்டு திகட்டா தினிக்க வல்ல அந்தக் கரிய உடல் ஆரணங்கே மண்மீதில் நொந்து புரண்டுடைந்து நோயிற் துடிப்பதையும், குந்தி அருகிருந்து கூருளியே கைக்கொண்டத் தெய்வத் திரு உருவின் தேன் வதைபோல் மார்பினிலே ஐய ஒருவன் அதைப் பாய்ச்சுவதும், பாவையோ ஐயோ எனச் சோர்ந் தழுவதையும் கண்டேன் நான். 'அஞ்சி ஓடுங்கி அறமே கிடந்திடுதல் கொஞ்சப் பொழுதே; கொடுமை முடிவு வரை எஞ்சி நிலத்தல் இயல்பில்லை' என்பதெல்லாம் வார்த்தை யன்றோ? தானே மடியும் கயமை என்ப் பார்த்திருந்தே னென்றால் என் பச்சை மயில் அவ்வெறியன் கூர்த்த உளி கிழிக்கக் கூறுகிப் போகாளோ? மூண்ட சினம்தான் முடுக்கிவிட ஊர் சுற்றும் ஆண்டிபோல் நின்ற அவனுதிரம் சிந்தியுடல் கீண்டு விட நினைந்து கிட்டப்போய்க் கைகளினை ஓங்கினேன்; ஆனால் ஒருவரையும் காணவில்லை! தூங்கி விழுந்து விட்டேன்! தூறும்இள வெய்யில் பனி வாங்கி எறிந்து வளருங்கால் பட்டெழுந்து வீட்டுக்குப் போக விழைந்தேன்; வெறுங் கப்பில் கேட்டுக் கண் டுண்டோ உராய்ந்தோ உயிர்த்தறியாக் காட்சி அளித்தெனது காரிகையின் பேரழகு கல்லாய்க் கிடந்தது! ஓர் காக்கை அருகுவந்து செல்லாயோ என்றெனக்குச் செப்பிடவும், ஆமென்று மெல்ல நடந்தேன்; போய்க் கட்டிலிலே வீழ்ந்து விட்டேன்,

—தொடரும்.

தலைப்பட்டாள் நங்கை

✳ பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை ✳

(முற்றொருள்)

உலகத்துக்குக் கருத்தா யாவர்? 'சிவபெருமான்' என்று தொடங்குகின்ற சைவவினாவிடை முதல்வசனம் ஒரு சிருட்டியை ஆரம்பிக்க, 'இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும்பொருட்டேயாம்'. என்கின்ற பாலபாட முதல்வசனம் அச் சிருட்டியின் பயனை விளக்க, இத் திருக்கைலாச வருணனை முடிந்த பயனைக் காட்டுவதாய் அமைந்திருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் இந்த மூன்று வசனங்களும் வசன மும்மணிகளாய்—முத்தமிழ்க் கருவூலங்களாய் விளங்குவதை விரித்து இயற்றமிழ் வசனநடை இருந்தபடியைக் காட்டி ஒரு நூல் எழலாம். இந்த மூன்று வசனங்களும் ஒவ்வொரு மாணவன் மனதிலும் நாவிலும் சதா நடம்புரிய வேண்டியவைகள், அது நிற்க எடுத்துக்கொண்ட திருக்கைலாசத்துக்கு வருவோம், கற்புடை மகளிர்கள் தெய்வத்தையும் தங்கணவருக்கூடாகவே நோக்கும் இயல்புடையவர்கள். அக்கற்புடை மகளிர் போலவே நாமும் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தரிசித்த கைலாசத்தை—சேக்கிழார் இருதயத்தில் இருந்த கைலாசத்தை—நாவலர் தந்த கைலாசத்துக்கூடாகவே காண வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம். கற்றோரும் மற்றோரும் எளிதிற் காணுதற்கு வழி செய்து கொண்டிருக்கின்றது நாவலர் தந்த செந்தமிழ்த் தனி வசனக் கைலாசம்.

தூய்மைக்கு உரைகல்லான அந்தக் கைலாசத்திலே, உள்ளும் புறமும் தூயர்களாய் அந்தக் கைலாசம் போல் மாசு மறு அற்றவர்களாய் உள்ளவர்களே கைலாச பதிக்குச்

சேவை செய்துகொண்டு வழிபட்டு வருகின்றார்கள். மாசு என்கின்ற களக்கம் இருப்பதனால் சந்திரனை கைலாசத்தை அணுகுதல் இயலாது. மாசு நீங்கி சந்திரன் போன்றவர்களே கைலாசத்தில் வாசஞ் செய்பவர். உபமந்யு முதலிய புனிதர்களாகிய முனிவர்கள் அக்கைலாச மலையின் அடிவாரத்தில் அதனை அகலாது என்றும் இருப்பார்கள்.

'ஒலி தருகயிலை உயர்கிழுவோனே' என்று கீர்த்தித் திருவகவலில், கைலாசபதியின் உவமைப்பாடு ததிக்கப்படுகின்றது. திருமுருகன் 'பழமுதிர் சோலை மலைகிழுவோன்'. ஸ்ரீ கண்ட பரமசிவன் 'ஒலி தருகயிலை மலை கிழுவோன்'.

திருக்கையில் பரிசுத்தமாகிய வேதம் ஒலித்துக்கொண்டேயிருக்கும். பிரபஞ்சம் சத்தமும் அர்த்தமும் என இருவகை. சத்தம் சொல், அர்த்தம் பொருள். பொருட் பிரபஞ்சத்தின் மூலமான சுத்தநிலை திருக்கைலாசம். அங்கே ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற வேத ஒலி சொற் பிரபஞ்சத்தின் மூலமான சுத்தநிலை. ஜனகர் முதலிய முனிவர்கள் வேத உண்மைகளை திருக் கைலாசத்துக்குப் போய் அறிவார்கள் என்பது புராணப் பிரசித்தம். திருக்கைலாசத்துக்கு ஒரு பக்கத்தே கல்லால எனப்படும் ஒரு விருட்சம் உண்டு. அதன் கீழ்த் தட்சிணமூர்த்தியாய்த் திருக்கைலாசபதி வீற்றிருந்தருளுவர். அவர் முன்னிலையில் முனிவர்கள் வேத உண்மைகளை அறிவார்கள். திருக்கைலாசத்திலே சேவை செய்து கொண்டு வாசஞ் செய்பவர்கள் அந்த முனிவர்

களிலும் மேலானவர்கள். அவர்களுக்குச் சிவாகமப்பொருளான சிவஞான போத உபதேசம் நடப்பதுண்டு. ஒரு சமயம் நந்தி கணத்தவர்களுக்குச் சிவஞான போத உபதேசம் நடந்தது. நந்தி கணத்தவர்களுக்குத் தலைவர் திருநந்தி. அவர் பஞ்ச கிருத்திய நடனத்துக்கு மிருதங்கம் வாசிப்பவர். அவர் தலைமையில் உள்ள குழுவினவர் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வாத்தியம் வாசிப்பவர்கள். அவர்களுக்கு ஒருமுறை பாடம் நடக்கின்றது. சிவஞான போத பாடம்.

“வேதக் காட்சிக்கும்
உபநிடத்துச்சியில் விரித்த
போதக்காட்சிக்குங் காணலன்”

வேதக் காட்சி நூலறிவு. பாசஞானம் எனப்படும். உபநிடத்துச்சியில் விரித்த போதக் காட்சி பசுஞானம். இந்த இரு ஞானங்களாலும் கடவுள் அறியப்படார். இதற்கு மேலே உள்ள ஞானம் பதிஞானம், அதற்கு

மற்றொரு பெயர் சிவஞான போதம், இதனைச் சுருக்கி ‘சிவ போதம்’ என்றுங் கூறலாம். பசு ஞானம் சிவ போதம் எனவும் படும். சிவபோதத்தாற் சிவத்தை அறிய முடியாது. சிவபோதத்தாற்றான் சிவத்தை அறியலாம். சூரிய கிரணத்தாலேதான் சூரியனை அறியலாம். அதுபோல அவனருளாலேதான் அவனை அறியலாம். சிவபோதமாகிய சிவஞான போதபாடம் நந்திகணத்தவர்களுக்கு நடக்கின்றது. எல்லாரும் கண்மூடி. மௌனியாய்ச் சும்மா இருக்கின்றார்கள். உடல் பொருள் ஆவிகள் ஒப்பிக்கப்பட்டு, சிவன் சிவன் ஆகிற சிவோகம்பாவனையை எல்லாரும் எய்துகின்றார்கள். ‘யாவையும் சத்தெதிர் குனியம்’ என்பது சிவஞான போதத்தல் ஒரு தொடர். உலகம் குனியமாகின்றது அவர்களுக்கு. யாவரும் தாடலைப்படுகின்றார்.

கைலாசமலையில் உள்ள புல் பூண்டுகள் மிருகங்கள் பறவைகள்

உங்களை

கணேசன் ஸ்ரோர்ஸ்

அழைக்கின்றது

எங்களிடம் உங்களுக்குத் தேவையான
புடைவைத் தினிசுகளும் சாய்ப்புச் சாமான்களும்
அலங்காரப் பொருட்களும், சேலை வகைகளும்
மலிவாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒருமுறை வந்து உண்மையை உணருங்கள்
நம்பிக்கையும் நேர்மையுமான இடம்

கணேசன் ஸ்ரோர்ஸ்

78, கே. கே. எஸ். வீதி :—: யாழ்ப்பாணம்.

அனைத்தும் சிவமயம் ஆகின்றன. அந்தச் சமயத்திலே திருக்கைலா சத்தை நோக்கி ஒரு பவனி வருகின்றது. இந்திரன் திருக்கைலாசத்தை நோக்கிப் பவனி வருகின்றான். அவன் சுவர்க்க உலகத்துக்கு அதிபதி சுவர்க்கம் பூலோகத்துக்கு மேலே கீழிருந்து ஒன்பதாவது உலகம், அவன் அண்ட முகட்டிலுள்ள திருக்கைலாசத்துக்கு அயிராவத யானையிலே சங்கிதி பதம நிதி கற்பகதரு காமதேனு என் கின்ற செல்வங்கள் சோவிக்கப் பவனி வருகின்றான். அவன் யாகாதிபதி. சதமகன் என்பது அவனுக்கு மற்றொரு பெயர். சதம் நூறு. நூறு யாகம் செய்தவன் அந்தப் புண்ணிய விசேடத்தால் இந்திரன் ஆகின்றான். இந்திரன் நூறு யாகத்தோடம மவதில்லை. இந்திரன் ஆனபின்பும் ஆயிரக்கணக்கான வேள்விகள் செய்துகொண்டிருப்பவன் இந்திரன். வேட்கை தணிவிடம் வேள்வி என்பது திருமந்திரக் கருத்து. வேட்கையை அடக்குதல் ஆகாது அது தானே அடங்குதல் வேண்டும், அதற்கு வழிசெய்வது வேள்வி.

‘அவிசொரிந்தாயிரம் வேட்டலின்
ஒன்றன்
உயிர் செகுத்துண்ணுமை நன்று’

நாம் நமது உடல் உண்ண உண்டதா கப்பாவித்துப் பூரிக்கின்றோம், கண்ணப்பர் உயிர்க்குயிர் உண்ண உயிருண்டதாகப் பாவித்துப் பூரித்தார். அந்தப் பூரிப்பே மேலானது, அந்த நிலை உண்ணுமை பிறந்த நிலை, அது தான் பிறக்க வேண்டியது. உண்ணுமைதான் உயிர்க்கு நன்று. அது வாய்ப்பது எளிதன்று. அது வந்து வாய்க்கும்வரை உண்ணுதல் செய்ய வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம். அது செய்யுங்கால் மற்றொருயிரைச் செகுக்காமல் செய்தல் இயலாது. சாகபக்ஷணிகளும் அதனைப் பற்றியிருக்கும் சிற்றுகளைச் செகுத்து விடுகின்றார்கள். ஆதலினால் செகுத்தலால் வருந்தோவும் கீங்கும் பொருட்டு வேள்விசெய்து, தெய்வம்

களைப் பிரீது செய்து உண்ணவேண்டியவர்களாகின்றோம். அதுவே விதி. கிரையை உண்ணுவதாயினும் அதற்குரிய யக்கும் செய்தே உண்ணவேண்டும், செய்யாதவழி மலத்தைப் புசிப்பதாயிருக்கும் என்கின்றது வேதம்.

எந்த உயிரையும் அது நின்ற உடலிலிருந்தும் மேலான நிலையை அடையச் செய்து, அதன் உடலை உண்ணலாம் என்கிறது வேதம். வேதவேள்வி உயிர்களின் பந்தங்களை நீக்கு முகத்தால் நன்மை புரிவது. அதன் பலத்தால் இந்திரபதவி கிடைக்கின்றது. இந்திரன் வேதத்திற் சொல்லப்படுகின்ற ஒரு தெய்வம். முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் இந்திரன் வழிபட்டு இந்திரன் மூலம் மேலான நிலையை எய்துகின்றார்கள். இந்திரன் உண்ணுமைபிறகலாதவன். வேள்வி மூலம் உண்டுகொண்டே உயர்பதவியிலிருப்பவன். திருக்கைலாசவாசிகள் உண்ணுமை பிறந்து உயர் நிலையை எய்தியவர்கள். அவர்களின் நிலை தனக்கு வாய்க்குமோ என்று வாழுகின்றவன் அவ்விந்திரன். அவன் அவ்வாறு வாழுகிக் கொண்டு திருக்கைலாசத்தை நோக்கி வருகின்றான். அந்த வைபவத்தை அங்கு மோனநிலையிலிருப்பவர்கள் பொருள் செய்யவில்லை. ஒருவர் மாத்திரம் அந்த வைபவத்தைச் சற்றே பொருள் செய்துவிட்டார். அந்த வாழ்க்கையும் பழுதில்லாதது என்று எண்ணிவிட்டார். சிவஞான போத நேரத்தில் அந்த எண்ணம் அவரைப் பற்றிக்கொண்டது. அவருக்குப் பெயர் குடாமூழா நந்தி, நந்தி கணத்தவர்களுள்ளே குடாமூழா என்ற வாத்தியத்தை முழக்குபவர் அவர். அந்தக்கணமே அவர் அந்த வகுப்பிலிருந்து விலக வேண்டியவரானார். மனத்துக்கண் ஒருசிறு மாசு அரும்பியதனால் அவர் கைலாசத்திலிருந்து கீழே இறங்கவேண்டியவரானார். கைலாசத்தில் ஒரு சிறு குற்றம் ஒருவரிடம் தோன்றாமாயினும்,

அது பளிக்குப் பாத்திரத்தில் இட்ட பொருள் போலத் தோன்றும். குற்றம் செய்தவரே ஒப்புக்கொண்டு வெளியேறவர். ஒருகாலத்தில் சுந்தரர் வாசீசர் இவ்வாறு வெளியேற்ற வேண்டியவர்களானார்கள். வாசீசர் தாம் திருநாவுக்கரசுநாயனார் கைலாசத்தின்கீழ் நெரிபவனான இராவணனுக்குப் புத்தி சொன்னவர். சர்வ சீவ தயாபரர் தண்டிக்கத் தாம் அவரி லுந் தயையுண்டவர் போல் புத்தி சொன்னது சந்திதி விரோதமாயிற்று.

‘குடமுழந்தீசனை வாசகனாகக் கொண்டார்’

என்பது நாவுக்கரசர் வாக்கு. குடமுழந்தீசர் படிக்கும்போது பராமுகஞ் செய்த குற்றத்தால் அந்த அருட்செல்வதிலிருந்துகொண்டே இந்திரனுடைய பொருட்செல்வத்தை மதித்த குற்றத்தால், மாணிக்கவாசகராகப் பூமிக்கு இறங்கவேண்டியவர் ஆயினார். திருக்கைலாசத்தில் குற்றம் செய்பவர்களுக்கிடமில்லை.

ஒருகாலத்திலே நூற்றெட்டு யுகம் திருக்கைலாசம் பூட்டப்பட்டிருந்தது. ஒருவரும் அங்கே அணுக முடியவில்லை. பிரமா, விஷ்ணு இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அணுக முடியாமல் அலைந்தார்கள். சூரபத்மா அவர்களை வருத்தினான். ஆற்றாமல் ஒருமுறை வாயுதேவனை உத்தரவின்றியே உட்புகும்படி பிரமதேவர் ஏவினார், வாயு மெல்ல உள்ளே புகுந்தது. உத்தரவின்றிய புகுந்த வாயுவை உறுக்கி நல்ல பிரம்படி கொடுத்தார் திருநந்தி தேவர். உடனே வாயுதேவர் நந்தி தேவரை வணங்கி,

ஆனதொன் றுணர்சிலேன் அறிவு மாழ்கினேன்
ஏனைய தேவரும் இனைய நீரே’.

என்று மன்னிப்பு வேண்டினான் சூரபத்மாவின் இராச்சியத்தில் எல்லோருக்கும் விவேகம் குழம்பிவிட்டது. செய்வது தவிரவது தெரியவில்லை என்கின்றான் வாயுதேவன். அக்காலத்தில் வேதநெறி பிறழ்ந்தமையால் கைலாசத்தை அணுக முடியாதவர்களாயினார்கள். அந்த உலகச் செய்தி அப்படியானால், இந்தக் கலியுகத்தில் ஆங்கில ஆட்சியில் நூற்றைம்பது வருஷமிருந்த எங்கள் செய்தி எப்படியாகும்? இந்தக் காலத்தில் எந்தக்கோயிலிலும் உட்புக எவருக்காயினும் உரிமை இருக்கமுடியாது. எல்லாக் கோயிலும் பூட்டப்பட வேண்டியனவே. கோயில் தோறும் பெரும்பாலும் ஒருபலகை தொக்குகிறது. அதில் வேதாகம விதிப்படி நடைபெறுங் கோயில் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. விதிக்கு மாறாக நடக்குங் கோயில் என்பதற்கு அது அடையாளம் போலும். எந்த வேதாகமங்கள் தமக்குப் பிரமானம் என்று எவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ அவர்களை அந்த வேதாகமம் உள்ளே நிற்கவிடா. தில்லைவாழ்ந்தணர் எந்தப் பதஞ்சலி பத்ததியைக் கொண்டார்களோ அந்தப்பத்ததிப்படி அவர்கள் நடேசனார்க்குப் பூசசெய்ய அதிகாரி அல்லர் என்றார் நாவலர். நமக்கு எப்படிக்கோயிலை அணுக உரிமை இல்லையோ, அவ்வாறே கயிலையை அணுக அங்கே வசிக்க உரிமையில்லாதவர் ஆயினார் குடமுழந்தீசர்.

‘தானவர் தொழுவரு தகையில்
சூரனல்
மானம தொருவியே வருந்தலுந்
ரேய்ந்தனன்

—தொடரும்.

சிறுகதையாசிரியரும் நாடகாசிரியருமான “இலங்கையர்கோன்” ஒருகாலத்தில் நல்ல கவிதைகளும் எழுதினார். 6-1-46 “ஈழகேசரி” யில் அவர் எழுதிய கவிதையை இங்கு வெளியிடுகின்றோம்.

வாய் இதழ் குவித்தான்.....

இலங்கையர்கோன்

“மைந்தன் உனக்கு’ என்றார்; மாக்களி எய்தினேன்;
 “தந்தை நான்” என்ற தருக்குடன் சென்று
 “மைந்த! உன்தந்தை முகம்பார்’ என்றேன்
 தேர்கிலன் யாதும்,
 கைமலர் விரித்து கால்கள் உதைத்து,
 வாய் இதழ் குவித்தான் தாய்முலைநோக்கி.....

மையிருளும் மாயோகி மனநிறைவும் குழைந்து
 மயல்வரச் சமைத்த மாவிழிகள் காணு
 ‘ஐய! என் காதல! உன்அப்பன் இதோ!” என்றேன்
 தேர்கிலன் யாதும்
 கைமலர் விரித்து, கால்கள் உதைத்து
 வாய் இதழ்குவித்தான் தாய்முலைநோக்கி.....

காடு மலை கான்யாறு கடல் எல்லாம் கடந்து
 கார் ஏறி, ரயில் ஏறி கடுவிசையாய் வந்து
 ஆடும் மனதுடன் ‘அமுத!பார்’ என்றேன்
 தேர்கிலன் யாதும்
 கைமலர் விரித்து கால்கள் உதைத்து
 வாய் இதழ் குவித்தான் தாய்முகம்நோக்கி.....

சீனத்துப் பட்டாடை சீமை பிளானல்,
 வீனொலியாப் பவுடர் விதம் விதமாய் சோப் எலாம்,
 வனமாய்க்குவித்து 'என் வர்ம! பார்' .என்றேன்
 தேர்கிலன் யாதும்
 கைமலர் விரித்து கால்கள் உதைத்து
 வாய் இதழ் குவித்தான் தாய்முகம்நோக்கி.....

நூல் அநந்தம் ஆய்ந்தும், மகளிர் தோள்கள் பல தோய்ந்தும்
 நண்பர் அன்பு இனிமைதேர்ந்தும் கானவாரிதியில் ஆழ்ந்தும்
 நின்னைநிகர் இன்பம் நுகர்ந்திலேன் மைந்த" எனறேன்
 தேர்கிலன் யாதும்
 கைமலர் விரித்து கால்கள் உதைத்து
 வாய் இதழ் குவித்தான் தாய்முகம் நோக்கி.....

மதிப்புரை :

விவேகானந்தா கலண்டர் 1962 விவேகானந்தா டயறி

யாழ்ப்பாணம் விவேகானந்தா அச்சகத்தினர் வெளியிட்டுள்ள 1962-ம் ஆண்டுக் கலண்டர்களும், டயறிகளும் கிடைக்கப்பெற்றோம். அழகான மூவர்ணப்படம் கலண்டர் அட்டையை அலங்கரிக்கின்றது. தேதித்தாள்கள் தெளிவாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இந்து, முஸ்லிம், கிறிஸ்தவ பண்டிகைகள், அரசாங்க வங்கி விடுமுறைகள், திதி, யோகம் முதலியனவும் இடம்பெற்றுள்ளன. பொருத்தமான குறள்கள் இடம்பெற்றிருப்பது போற்றற்குரியது. அடுத்த ஆண்டிற்குரிய மேசையறியும், நாளுக்கொரு தாள்வீதம் வெளியாகியுள்ளது. தபால், தந்தி, ரெயில் கப்பல் — விபரங்கள் விடுமுறை நாட்கள் ஆகிய எல்லாம் நன்றாகத் தரப்பட்டுள்ளன. பிளாஸ்டிக் அட்டையுடன் கூடிய பொக்கற டயறிகளும் கவர்ச்சிகரமான முறையில் தயாராகியிருக்கின்றன தமிழ் மக்கள் அனைவரும் வாங்கிப் பயனடையவேண்டும் என விரும்புகின்றோம்.

“உட்பொருளில் மட்டுமல்லாது, உருவத்திலும் அதிக கவனம்செலுத்தி, ‘சிறுகதை என்றால் இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும்’ என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் ‘இலங்கையர்கோன்’ சிறுகதைகளைப் படைத்தார்.

இலங்கையர்கோன் கதைகள்

சிற்பி

யுன்று ஆண்டுகட்கு முன் ‘கலைச்செல்வி’ யில்(மார்ச்சு-1958) வெளியான ‘எழுத்துலகில் நான்’ என்ற கட்டுரையில் “இலங்கையர்கோன்” இப்படி எழுதியிருந்தார்: என்னுடைய இளம் வயதிலே எத்தனையோ கனவுகள் கண்டேன். அவற்றுள் சிறுகதை எழுதவேண்டும் என்பதும் ஒன்று.....யாரும் கனவு காணலாம். பதினெட்டு வயது படைத்த வாஸிபனும் கனவு காணலாம் நூறு வயது வந்த கிழவனும் கனவு காணலாம்.....? ஆனால் என் கனவு பலிதம் ஆகிவிட்டது, என்றுதான் எனக்குச் சொல்லத் தோன்றுகின்றது.

“கனவு பலிதம் ஆகிவிட்டது”. என்பதை “சிறுகதைத் துறையில் நான் வெற்றியடைந்து விட்டேன்”. என்ற கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டால், அவருடைய தன்மதிப்பீடு முழுக்க முழுக்கச்சரி என்பதை அவருடைய சிறுகதைகளை ஊன்றிப் படித்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

“இலங்கையர்கோன்” சிறுகதைகளை எழுதினார். அந்தத் துறையில் வெற்றியும் அடைந்தார். அவருடைய சிறுகதைகள் அவருக்குப் பெரும் புகழையும் பெருமையையும் ஈட்டிக்கொடுத்தன.

1938ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1948ம் ஆண்டுவரையுள்ள பத்தாண்டுக் காலத்தில் ஏறக்குறைய, பதினேந்து கதைகளை அவர் எழுதினார். ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி ஆகிய இலங்கைப் பத்திரிகைகளிலும், கலைமகள் கிராமஊழியன். பாரததேவி முதலிய இந்தியப் பத்திரிகைகளிலும் அவருடைய கதைகள் பிரசுரமாயின, இலங்கைச் சரித்திரப் பின்னணியுடன் முதன் முதலாகச் சிறுகதைகள் எழுதியவர் “இலங்கையர்கோன்.” யாழ்பாடி, மணப்பரிசு, சிகிரியா, அனுலா ஆகிய நான்கு கதைகளும் “கலைமகள்” பத்திரிகையில் வெளிவந்தன.

பல்வேறு கோணங்களிலிருந்தும் நோக்கும்போது மணப்பரிசு, வெள்ளிப்பாதசரம், மரியாமதலேனா ஆகி

யவை அவருடைய உன்னத சிருஷ்டிகள் என்பது என்கருத்து.

அரசன் ஒருவனின் உயர்ந்த உள்ளத்தை, தியாகத்தைச் சித்தரிக்கின்றது, "மணப்பரிசு." அரண்மனையைச் சேர்ந்த நந்தாவதிக்கும் சீலானந்தனுக்குமிடையே காதல் ஏற்படுகின்றது. அரசன் ஜயசேனனுக்கும் நந்தாவின் மேல் ஒருகண், நந்தாவதிக்கும் சீலானந்தனுக்குமிடையேயுள்ள காதலையறிந்து உள்ளம் குமைகின்றான் அரசன். சோழ நாட்டுப் போரிற்குச் செல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் சீலானந்தனுக்கு ஏற்படுகின்றது. அங்கே இலங்கைப் படைகள் பெருந்தோல்வி அடைகின்றன. சீலானந்தனைப் பற்றிய செய்தியும் கிடைக்கவில்லை. மனமுடைகின்றார் நந்தாவதி. ஜயசேனன் அவளுக்கு ஆறுதலும் தேறுதலும் கூறி, அவள் மனத்தை மாற்ற முயல்கின்றான். சீலானந்தன் இறந்ததற்காக அவள் வாழ்க்கை பாழாகக்கூடா தென்றும், அவளையே மணந்து தன்பட்டத்தாசியாக்குவதில் தனக்குப் பெரு விருப்பம் உண்டென்றும் கூறுகின்றான். தன் காதலனின் மறைவால் மனவேதனையடைந்த நந்தா, காலக்கிரமத்தில் மனம் தெளிந்து, அரசன் தன்மீது செலுத்தும் அளவற்ற அன்பைக்கண்டு, அவன்மீது அனுதாபம் கொண்டு, அவளை மணக்கச் சம்மதிக்கின்றாள். இதனால் மகிழ்ச்சியின் உச்சிக்கட்டத்தை அடைந்த அரசன், திருமண நாளின் போது அற்புதமான பரிசொன்றை அளிக்கப்போவதாக அவளிடம் கூறுகின்றான். பரம்பரை பரம்பரையாகத் தன் வம்சத்தினரிடமிருந்த வைரக்கல் ஒன்றை வைத்து அழகிய ஆப

ரணம் ஒன்று செய்து பரிசளிக்க அரசன் விரும்புகின்றான். அதற்காக பொற்கொல்லரைத் தேடிச் செல்கின்றான். ஒரு பொற்கொல்லன் வீட்டில் சோழநாட்டிலிருந்து காயமடைந்து திரும்பிவந்த வீரர்கள் சிலர் மரணத்துடன் போராடிக்கொண்டிருப்பதைக் காண்கின்றான். அவர்களுள் ஒருவன் சீலானந்தன். அரசனின் மகிழ்ச்சிகரைகின்றது. சீலானந்தன் உயிருடன் இருப்பதை அறிந்தால் நந்தாவதி தன்னை (அரசனை) மணக்கச் சம்மதிப்பாளா? அரசனின் உள்ளம் போர்க்களமாக மாறுகின்றது, சீலானந்தனை அரண்மனைக்குக் கொண்டுசென்று அவனைக் கவனிக்கும்படி விசேட அதிகாரிகளை நியமிக்கின்றான். சீலானந்தன் உயிருடனிருப்பதை நந்தாவதி அறியாதவாறு பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கின்றான்.

திருமண நாள் வந்துவிட்டது ஜயசேனன் நந்தாவதியை அழைக்கின்றான். "நந்தா! நீ எதிர்பாராத ஒன்றை உன் திருமணப்பரிசாக நான் கொடுக்கப் போகின்றேன். இதோ... இந்த அறைக்குள் செல். அங்கே தான் என் திருமணப்பரிசு இருக்கின்றது."

ஆசையோடு, ஆர்வத்தோடு, ஆவலோடு அங்கே செல்கின்றாள் நந்தாவதி. அங்கே...? திடகாத்திரமான தேகத்துடன் அழகுததும்ப நிற்கின்றான் அவளுடைய காதலன் சீலானந்தன்! காதலர்களின் மகிழ்ச்சியில் தலையிட விரும்பாத அரசன் ஜயசேனன் மௌனமாக அவ்விடத்தை விட்டு வெளியேறுகின்றான்.

"மணப்பரிசு" கதையின் சுருக்கம் இது. குறை சொல்லமுடியாத

கதைஅமைப்பு அரசன் கொடுக்கும் பரிசு உள்ளத்தை தொடுகின்றது ஒவ்வொரு சொல்லிலும், வசனத்திலும் கவனம் செலுத்தி, நளினமான நடையில் எழுதப்பெற்ற இனிமையான கதை “மணப்பரிசு”.

யாழ்ப்பாடி, மரியா மதலேனா முதலிய கதைகளிலும் ‘இலங்கையர்கோன்’ நல்ல வசனநடையைக் கையாண்டிருக்கின்றார். நான்கே நான்கு வசனங்களில் மரியாவைப் பற்றி மற்றையோர் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயத்தைக் கூறும் அழகைப் பாருங்கள்: அவள் ஒழுக்கம் தவறியவள். மோகூவீட்டை நோக்கிச் செல்லும் மனித வர்க்கத்தின் ஞானப் பாதையின் குறுக்கே படம் விரித்தாடும் கொடிய விஷ சர்ப்பம். ஒன்றுமறியாத ஆண்மகனைத் தன் மாயாசக்தியால் வலிந்திழுத்து மீட்சியில்லாத காமப் படுகுழியில் விழுத்தும் காந்தச் சுழல், அருவருத்து ஒதுக்கப்படவேண்டிய வாழ்க்கை ரசத்தின் அடிமண்டி.....ஃ!

எவ்வளவு சுருக்கமான, அதே நேரத்தில் எத்துனை வலுவுடைய வர்ணனை! இதற்குச் சிகரம் வைத்தாற்போல் அமைந்துள்ள கதையின் முடிவிலுள்ள வசனங்கள்,

“ஏகநாதர் தலைநிமிர்ந்து பார்த்தார். மரியா தனியே நின்றாள். முடியிழந்த கோபுரம்போல் நிலைகுலைந்து நின்றாள்”.

நரகத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய மரியா, “இலங்கையர்கோன்” கையில் சிரஞ்சீவியாக வாழ்கின்றாள். யாழ்ப்பாணம், தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்த ஓர்இசை வல்லுனனுக்குப் பரிசாகக்கொடுக்கப்பட்டது என்ற கதை பலர்றிந்த ஒன்று. இந்த நிகழ்ச்சிக்குக் கலைமெருகு கொடுத்து, சிறுகதை இலக்கியத்தில் ஏற்றுகின்றார் “இலங்கையர்கோன்.” குருட்டுவித்து வானின் இசைத்திறமையைக் குறிப்பிடுமி பொழுது, இசை ரசிகனாகவே மாறி, இசையின் பட்டுநூலேணியில் வாசகர்களையும் ஏறச் செய்கின்றார்.

யாழ் நரம்புகளின் இயக்கம் ஒலியின் அலைகளாய், நாடக்கடலாய், இசையின் சாகரமாய், இன்பத்தின் பிரளயமாய் முடிவடையும்... அணுகுளாய், கண்டங்களாய், உலகங்களாய், அண்டங்களாய், பேரண்டங்களாய், முடிவடைகிறதோ? அல்லது அப்பாலும் போகின்றதோ? யாதோசை உச்சஸ்தாயியை அடைகின்றது. அவனும் மேலேபோவதுபோல் தெரிகின்றது மேலே, மேலே... அது தான் பூமி, அதுதான் சவர்க்கம், அது தான் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள், காலை வேளையின் மாயம், மாலை யின் மந்திரம், இரவின் அதிசயம். ஆம், வசந்தத்தின் மோகனம் எல்லாம் அதுதான்...!”

கதைக்கு ஏற்றற்போல் நடையை யும் சொற்பிரயோகங்களையும் மாற்றி அதனுல் கதைக்கு உயிருட்டியவர் “இலங்கையர்கோன்.” சரித்திரக் கதைகளில் உயர்ந்த தமிழைக் கையாண்ட அவர், சமூகக் கதைகளில் தேவையும் இடமும் அறிந்து யாழ்ப்பாணக் கொச்சையைப் புகுத்தி அதற்கு இலக்கிய அந்தஸ்து ஏற்றினார்.

“வெள்ளிப்பாதசர”த்தில் வரும் செல்லையாவும் நல்லம்மாவும் ‘அசல்’ யாழ்ப்பாணத்துப் பாத்திரங்கள். நல்லம்மா தொலைத்துவிட்ட பாதசரம் காரணமாக இருவருக்கு மிடையில் சிறு சண்டை ஏற்படுகின்றது, அவர்கள் சமீபத்தில் விவாகம் செய்து கொண்டவர்கள் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, சுருக்கமாக, வடிவாக அதைப்படம் பிடிக்கின்றார்,

“ஓநூ காலான் எங்கையோ மணலுக்குள்ளே கழண்டு விழுந்து போச்சு”

“கொஞ்சம் கவனமாக வாறதுக்கென்ன? உனக்கு ஆட்டம் மெத்திப்போச்சு ஊதாரி நாய்!

மறுகணம் செல்லையா தன் நாகைக் கடித்துக்கொண்டான்.

குண்டுசியால் துளைக்கப்பட்ட நறப் பலூன் போல் நல்லம்மாவின்

உற்சாகம் அப்படியே சப்பளிந்து போய்விட்டது.

யாழ்ப்பாணத்திற்கே உரியதான "காழான் ஆட்டம். சப்பளிந்து," எத்துணை அழகாக உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன!

முதற்சம்பளம், சக்கரவாகம், கடற்கரைக்கிளிஞ்சல் ஆகியகதைகளிலும் அவர் உபயோகித்த கொச்சைச் சொற்கள் உயிர் துடிப்புடன் விளங்குகின்றன.

'இலங்கையர் கோனி'ன் பாத்திர அறிமுகம் புதுமையானது; தனித்தன்மை வாய்ந்தது. அகன்ற நெற்றி, கூரிய மூக்கு கிளிச்சொண்டுபோன்ற அங்க வர்ணனைகளை அவர் அதிகம் கையாள்வதில்லை. பாத்திரத்தின் தோற்றத்தை வர்ணிக்காது, அதன் செயலைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் வாசகர் மனத்தில் அந்தப் பாத்திரம் பற்றிய கற்பனை ஓவியத்தை வரைவதில் அவர் சமர்த்தர்.

"முதற்சம்பளம்" கதையில் வரும் பொன்னம்மா வை அறிமுகப் படுத்தும் விதம் இது: "அன்றிரவு கைவிளக்கை ஊதி அணைத்துவிட்டு, தன்கரடு முரடான பனையோலைப் பாயில் சாயும்போது பொன்னம்மா எறிந்த பெருமூச்சில் தங்கியிருந்து அவளுடைய வாழ்வின் தத்துவமெல்லாம்... பெருமூச்சு, அதுதான்." கதையைப் படிக்கும்போது இந்தப் பெருமூச்சு மனக்காதி அடிக்கடி கேட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றது. அது குறிக்கும் ஏழைமை நிலை மனக்கண்ணில் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கின்றது.

"சக்கரவாகம்" கதையில், தெய்வானை சாகக் கிடக்கின்றாள். அவளைப் பார்க்க "அடுத்தவீட்டு அன்னமுத்து வண்ணைக் கொண்டு வந்த ஒரு சேலை உடுத்து, கழுத்தில் புதிதாக மினுக்கிய அட்டியலும் கையில் காப்புக் கருமாக எண்ணெய் தேய்த்து வாரி முடிந்த கொண்டை முதுகில் புரள அசைந்து அசைந்து வந்தாள்." அன்னமுத்து எப்படிப்பட்டவள் என்பது எமக்கு விளங்கிவிடுகின்றது. எமது முடிவு சரிதான் என்பதை

அடுத்த வரிகளே நிரூபித்துவிடுகின்றன. - "வேலுப்பிள்ளைக்கு (தெய்வானையின் கணவன்) அவளைக்காண ஆத்திரமாக வந்தது. 'சாகமுன்னுக்கே செத்தவீடு கொண்டாடவாராள் இந்தத்தேவடியாள்.'

கு.ப. ராவின் எழுத்தில் பிரேமை கொண்டவர் "இலங்கையர்கோன்". அதனால்தானே என்னவோ, கு.ப. ராவின் கதைகளில் காணப்படுவதைப்போல் 'இலங்கையர் கோனின் கதைகளிலும் ஒருவித நளிளம்-மென்மை,' காணப்படுகின்றது.

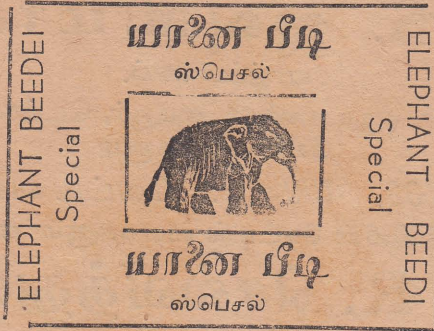
1950ம் ஆண்டிற்குப் பின்புதான் அவர் நாடகம் எழுதத் தொடங்கினார், ஆனால் அதற்கு முன்பு எழுதிய கதைகளிலெல்லாம் நாடக அம்சம் மிகுதியாக இருந்தது. 'வஞ்சம்' தவிர்த்த மற்றைய எல்லாக் கதைகளும், எவ்வித, கஷ்டமுமின்றி இலகுவில் ஒற்றையங்க நாடகங்களாக மாற்றக் கூடியவாறு அமைந்திருந்தன.

நீண்டகால இடைவெளிக்குப் பிறகு, சமீபத்தில் அவர் எழுதிய கதைகள் (தந்திவந்தது, தாழைமரநீழலில், மச்சாள்) அவருடைய திறமையை முழுதாகக் காட்டக்கூடியனவாக அமையவில்லை. முந்திய கதைகளில் இருந்த 'அழுத்தம்' இவற்றில் இல்லை. என்றாலும் வசனத்திலும், பாணியிலும் 'இலங்கையர்கோன்' 'முத்திரை' இருக்கின்றது.

உட்பொருளில் மட்டுமல்லாது உருவத்திலும் அதிக கவனம் செலுத்தி, சிறுகதை என்றால் இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும், என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் "இலங்கையர்கோன்" சிறுகதைகளைப் படைத்தார். அதனால் தமிழிலக்கியத்தில், சிறுகதைத் துறையில் ஏற்றமிகு இடத்தைப் பெற்றார். மணப்பரிசு, மரியாதை, வெள்ளிப் பாதசரம், யாழ்ப்பாடி, மேனகை, வஞ்சம், தாய், பாரதத்தாய், முதற்சம்பளம், கடற்கரைக்கிளிஞ்சல், முதலிய கதைகளில் "இலங்கையர்கோன்" என்றென்றும் வாழ்வார்.

இதோ நற் செய்தி!

வானைத் தொடும் புகழைப் பெற
தேனைப்போல புனைந்தெழுதிடும்
பேனை மன்னர்களும் புகைப்பது

யானை ஸ்பெஷல் பீடிகளே!

கருத்தாற, கற்பனையோட, கடமையில் கரிசனையேற்பட
ஈந் தவாழ்வில் களிப்புமேலிட கட்டாயம் தேவை

யானை மார்க் ஸ்பெஷல் பீடிகளே!

☀ திரிவு செய்யப்பட்ட புகையிலை ☀ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட
தொழிலாளர்கள் ☀ தேர்ச்சிபெற்ற நிபுணத்துவம்
ஆகிய இவையனைத்தும் ஒருங்கே அடையப்பெற்றவை

தயாரிப்பாளர்கள் : —

யானை பீடி க் கம்பனி

62. மெசஞ்சர் வீதி

கொழும்பு-12

போன் : 7651

நத்தார்ப்பண்டிகைக்கு

விசேஷமாக வரவழைக்கப்பட்ட
பலவித தினுசு புடவைகளையும்
இன்றே வாங்குங்கள்.

எல்லாவிதமான ஜவுளிகளும் மலிவாகக் கிடைக்குமிடம்

S. R. S. ஜவுளி மாளிகை
யாழ்ப்பாணம்.

மாலா மணிபுரி, லதா மணிபுரி, மைசூர், டெக்கா, நைலோன்
சேலை வகைகளும்

901, 1703, 100-நம். வேட்டி வகைகளும்
யப்பான் இங்கிலீஸ் சேட்டிங் வகைகளும் ஏராளமுண்டு.

S. R. செல்வத்துரை

216, கே. கே. எஸ். ரோட், யாழ்ப்பாணம்.

டெலிபோன் நம்பர் 671,

டெலிகிராம் பேல்ஸ்

உமர் பிரதர்ஸ்

எங்களிடம் உயர்ந்தரக O B மார்க் ஸ்பிரிட்டும்

பள்ளிக்கூட உபகரணங்களும்

எனாமல், கிளாஸ், சாய்ப்புச் சாமான்கள்

மற்றும் இதர சாமான்களும்

நிதானமான விலைக்கு பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

உங்களைத் திருப்தி செய்வதே எங்கள் நோக்கம்.

உமர் பிரதர்ஸ்

44, பெரியகடை,

யாழ்ப்பாணம்.

ஆர்த்ராபிஷேகம் - 22-12-61.

'ஈழத்துச் சிதம்பரம்' எனப் பராட்டப்படும் யாழ்-காரை நகர்த் திண்ணபுரம் சிவன்கோவிலில் சென்ற பல்லாண்டு களாகத் திருவெம்பாவை உற்சவம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. சிதம்பரம் ஸ்ரீநடராஜப் பெருமான் ஆலயத்தில் நடைபெறும் சமயக்கிரியைகள், விழாக்கள் முதலியவற்றைப் போன்று ஈழத்தில் இக்கோவிலில் மட்டும்தான் நடைபெறுகின்றன. இவ்வாண்டு திருவெம்பாவை உற்சவம் சென்ற 14-12-61 வியாழனன்று தொடங்கியது. 22-12-61 வெள்ளிக்கிழமை இரதோற்சவம்; அன்றிரவு 12.மணிக்கு ஆர்த்ராபிஷேகம் ஆரம்பமாகும். 23-12-61 சனிக்கிழமை காலை 6 மணிக்கு ஆர்த்ராதரிசனம். சிதம்பரம் செல்ல முடியாமல் சங்கடப்படும் சைவ அன்பர்கள் இவ்வாலயத்திற்குச் சென்று ஸ்ரீநடராஜப் பெருமானை வணங்கிப் பயனடைவார்களாக.

ஈழத்து எழுத்தாளர்களை முதலில் ஈழநாட்டவர்கள் கௌரவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் பல அறிமுகக் கட்டுரைகளை எழுதியவர் கனக செந்திநாதன். இக்கட்டுரையில் அவர்களும் ஆலோசனைகள் சிந்தனைக்குரியவை.

மைல்கல்

கனக
செந்திநாதன்

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே இலங்கையர்கோன் ஒரு மைல்கல். அவரோடு ஒரு புதிய சகாப்தம் ஆரம்பமாகிறது. தமிழுக்குப் புதிய இலக்கியமான சிறுகதை என்ற துறைக்குக் கால்கோள் செய்து வைத்தவருள் அவரும் ஒருவர். தமிழா? அதுவும் ஒரு மொழியா? அதில் என்ன இருக்கிறது? விஞ்ஞானமும் பிற நுண்கலைகளும் இல்லாவிட்டாலும் நல்ல சிறுகதைக்கூட இல்லை. எழுதுவார் கிடையாதே என்று காற்சட்டை போட்ட கறுத்தத்துரைமார் சொல்லித்திரிந்த காலத்திலே, அமைதியான முறையில் தமிழ்த்தாய்க்குப் புதிய புதிய நறுமலர்களைச் சூட்டமுனைந்த ஒரு கூட்டத்தாரில் இலங்கையர்கோன் முக்கியமானவர். இருபத்தைந்து வருடங்கள் பின் நின்று அவர்களது தொண்டை நோக்கும் விமர்சகர்களுக்கு அது துச்சமாகப்படலாம். ஆனால் அத்தொண்டையும், அக்கால கட்டத்தையும் சரியானபடி மதிப்பிடும் விமர்சகர்கள் அதை வாழ்த்தியே தீரவேண்டும்.

அவர் கலைமகள் பத்திரிகைகளில் எழுதிய மணப்பரிசு, மக்தலேனா யாழ்ப்பாடி, கடற்கோட்டை, சிகிரியா முதலிய கதைகளும், மேனகை, சக்கரவாகம் முதலிய மறுமலர்ச்சிப் பத்திரிகைக் கதைகளும், தாய், நாடோடி முதலிய ஈழகேசரிக் கதைகளும் தூய,

இலக்கிய வர்ணனைகளைக்கொண்டனவாய் மிளிர்கின்றன. பிற்காலத்தில் எழுதிய கதைகளும் வெள்ளிப்பாதசாரமும் கிராமியநடையைக்கொண்டு துலங்குகின்றன. தூய இலக்கிய நடைகொண்டு இலக்கியம் படைக்கத் தெரிந்த—சிறுகதை, நாடகம்—இலங்கையர்கோன், 'சந்தைத் தமிழ்' என்று வர்ணிக்கப்படும் கிராமியத்தமிழுக்கு ஊட்டம்கொடுக்க முனைந்த போது பெரிய விமர்சகர்களால் கண்டிக்கப்பட்டார்; எள்ளிநகையாடப்பட்டார். அவரோ அதைக்கண்டு மலைக்கவில்லை; சினக்கவில்லை. தன் புதிய போக்கில் வெற்றியே கண்டார்.

சிறுவயதிலே பிறநாட்டு நல்ல கதைகளை மொழிபெயர்த்துத் தவிய இலங்கையர்கோன் 'முதற்காதல்' என்றருஷியநாவலை மொழிபெயர்த்து தன் மொழிபெயர்ப்புச் சிறப்பை நிலைநாட்டியுள்ளார். அந்த நாவல் அல்லயன்ஸ் கம்பெனியாரால் நூலாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. சரித்திரக் கதைகளுக்கு முதற்பாதை சமைத்த அவர் இலக்கிய நாடகங்களுக்கும், சரித்திர நாடகங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார். அவர் நாடகங்களிலே வரும் பெண்பாத்திரங்கள் புதுமைப்போக்குடையவர்களாய் முந்தையோர் படைத்த குணசித்திரங்களில் இருந்து மாறிநடப்பவர்களாய் இருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

எப்பொழுதும் கலப்பற்ற
சுத்தமான

குளுக்கோஸ்
என்று கேளுங்கள்

60% குளுக்கோஸ் கொண்ட
சிறந்த ஜுஜுப்ஸ். குழந்தை
களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய
பாதுகாப்பான இனிப்பு.

USWATTE
CONFECTIONERY WORKS

Moratuwa.

Phone: 363

அவர் படைத்த வானொலி நாடகங்
களிலும். இலக்கிய நாடகங்களிலும்
மிஸ்டர் குகதாஸன், மாதவி மடந்தை
என்ற இரண்டுமே நூல்களாக
வெளிவந்திருக்கின்றன.

அவர் உததியோகப் பதவியில்
இருந்த காலத்தில் அவ்வவ்விடங்களி
லுள்ள புராதன கலைகளை ஊக்கப்
படுத்தவிரும்பினார். கொட்டைகைக்
கூத்து, கரகம், காவடி, நாட்டுப்
பாடல்கள் என்பவற்றுக்கு மீண்டும்
புத்துயிரளித்தார். வசந்தகாசபை
(காங்கேசன்துறை) அவரின் முயற்சி
யால் அரிச்சந்திரா நாடகத்தை
கொட்டகைக்கூத்து முறையில் இரு
நூறு தடவை ஆடிமுடித்துவிட்டது.
நந்தனார் சரித்திரத்தை ஆடிக்கொண்
டிருக்கிறது. அந்த நாடகசபை இலங்
கையர்கோன் வாழ்த்தாக நாடகத்

சுன்னாகத்திற்கு
வரும்போது

↓

பிரமணஸ் கிளப்பிற்கு

விஜயம் செய்ய
மறவாதீர்கள்

சுத்தமான
இனிய
சைவ உணவு

நறுமணம் மிகுந்த
காப்பி, தேநீர்
பழரசு பானம்.

↓

பிரமணஸ் கிளப்

அறிவுக்கு விருந்தளிக்கும்
பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள்

(Prop. S. ஜெகநாதன்)

ஸ்டேசன் வீதி : சுன்னாகம்

தொடக்கத்தில் அவரைப் போற்றி ஒரு நல்ல பாடலைப்பாடித் தொடங்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆவல். உண்மையாக அவரிடம் பக்திகொண்ட மேற்படி சபையார் அதைச் செய்வார்கள் என்று எதிர் பார்க்கின்றேன்.

நல்ல இடத்தில் ஒரு மத்திய வாசிகசாலை அமைத்து ஏராளமான நூல்களைச் சேர்த்து கிராமப் புறங்களில் அவற்றை விநியோகித்து வாசிக்கும் பழக்கத்தை விருத்திசெய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு மல்லாகத்தில் ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டி அதற்கான முயற்சிகளையும் செய்தார். ஆனால் உத்தியோகமாற்றம் காரணமாக அவரால் அதைச் செய்ய முடியவில்லை. இலங்கையர்கோன் ரூபகார்த்தமாக ஏதாவது செய்ய விருப்புவார்கள் இதனையும் சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களாக, தான் பிறந்த ஊரில் (ஏழாலையில்) வதிந்து சிறந்த தமிழ்த் தொண்டு செய்த சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் ரூபகார்த்தமாக ஒரு நல்ல நெசவுசாலை யை உண்டாக்கி அவர் மறைவுநாளை வருடா

வருடம் கொண்டாடச்செய்த பெருமை இலங்கையர்கோனுக்குண்டு.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களைக் கொண்டு தமிழ் பேரோபகாரி தாமோதரம்பிள்ளையின் சீவிய சரித்திரத்தை எழுதுவிக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் அவருக்கு நிரம்ப உண்டு. தன்னை எழுத்துத்துறையில் ஊக்குவித்த ஈழகேசரிப் பொன்னையர் அவர்களிடம் அவருக்கு இருந்த பக்தி அளவிடமுடியாது.

இலங்கை வானொலியில் ஈழத்துக் கவிஞர்களைக் கொண்டு கவிதைபாடு வித்து நல்ல கவிதைக்குத் தங்கப்பதக்கம் அளிக்க ஏற்பாடு செய்தவர் இலங்கையர்கோன், அவர் வெறும் எழுத்தாளர் மட்டுமல்ல. மதிக்கத்தக்க உத்தியோகத்தராய் இருந்தும் மற்ற உத்தியோகத்தரைப் போல தானுண்டு தன் உத்தியோகமுண்டு என்று முடங்கிக்கிடந்தவரல்ல ஈழத்தமிழ் அறிஞர்கள், ஈழத்தமிழ் கலைஞர்கள், ஈழத்துப் பத்திரிகைகள் என்றே சதாபூச்சுவிட்டவர்; பேசியவர்; எழுதியவர்.

அவரை நினைக்கும் போது அவரது புன்சிரிப்புத்தான் முதலில் ரூபகத்துக்கு வருடம். அவருடைய தாரா போன்ற நடை தனித்தன்மையானது. உரிமையோடு தான் ஒரு உத்தியோகத்தன் மற்றவர்கள் சாதாரணமானவர்கள் என்று எண்ணும் எண்ணமில்லாதுபேசும் சுபாவம் நினைவை விட்டகலாது.

இலங்கையர்கோன் ஈழத்தெழுத்தாளரின் ஒரு மைல்கல்.

அவரது நினைவுக்காக ஏதாவது செய்யவேண்டியது சம்பந்தப்பட்டவர் எல்லோரதும் முக்கிய கடமையாகும்.

நிலக்வைப்

நீலசோப்

MILKWHITE
BLUE
SOAP

பிரகாசமாய்
சுவவை
செய்கிறது

நீடு வாழ்க!

“வன்னியூர்க் கவிராயர்”

மங்களஞ்சேர் நுமதுதிருத் தாய்நாடான
 வளர்ழத் தமிழ்ப்பேசு மினத்தோரன்பு
 சங்கை, பண்பு, அறிவு, தொழில் வளர்ச்சிபெற்று
 தலைநிமிர்ந்து உயர்வாக வேண்டுமென்ற
 பொங்கிடும்நும் முள்ளத்து இலட்சியத்தை
 பேனாவாற் சொட்டியுணர் ஆட்டுமெம்மி
 லங்கையர்கோ னெனுங்கலைஞ! நினை யாங்கள்,
 நானிலத்தி லினியொருநா னெங்குகாண்போம்?

“கல்லாமை, அறியாமை, பொருமை, சோம்பல்,
 கள், சூது, பணவாஞ்சை, பதவிமோகம்
 நல்மரத்திற் புல்லுருவி பாய்ந்ததொப்ப
 நம்முயர்ந்த தமிழினத்தை யழிப்பதுண்மை;
 அல்லல்தரு மிக்கொடிய பிணிகடம்மை
 அருணனெதிர் பனியாக்க வேண்டும்” என்று,
 அல்பகலாய்ப் பேனாவால் மருந்துதந்த
 அருங்கலைஞ! நும்மையினி யாங்குகாண்போம்?

ஒற்றுமைகட் டுப்பாடு விடாமுயற்சி
 ஊக்கமுண்மை உழைப்பகிம்சை தியாகவுள்ளம்
 பெற்றவராய்த் தமிழ்மக்கள் பிளவுநீங்கிப்
 பிருதுவியிற் சுதந்திரராய் வாழ்வதற்கு;
 கற்றகல்வி யறிவு அரு பவங்கடம்மை
 கலைத்துறையிற் செலவிட்டு மனம்வளர்த்த
 நற்குணமார் இலங்கையர்கோ னேநும்மையாம்
 நானிலத்தி லினியொருநாட் காண்பதெப்போ?

“நாளாந்தம் சோம்பலின்றிக் கற்றராய்ந்து
 நன்முறையி லோயாம லெழுதிவந்தால்
 ஈழத்தின் சிறந்தவெழுத் தாளராக
 எவருமே யாகிட லாம்” என்னுங்கூற்றை
 ஆழமதா புமதுசெயல் மூலமாக
 ஆரம்ப வெழுத்தாளர்க் குணர்த்திச் சென்றீர்
 ஈழத்தி னெழுத்தாளர்க் கொளிவிளக்கே
 இலங்கையர்கோ னேயும்மை என்றுகாண்போம்?

வாறொலியில் அடிக்கடி நாடகங் களென்றும்
 வாரவிதழ் மாதவிதழ் மலர்கடன்னில்
 தேறொழுகும் சிறுகதைகட் டுரைகளென்றும்
 தீந்தமிழை வளர்த்தீழ் நாட்டினுக்குத்
 தானழியாப் புகழீட்டித் தந்ததீரா
 தமிழ்வாழு மட்டுமுயிர் வாழும்பேனாக்
 கோனேநின் புனிதாத்மா சாந்திகொள்க
 குவலயத்தில் நுமதுபுகழ் நீடு வாழ்க!

தத்ருபமான

புகைப்படங்கள்

தேவையானோர் மறக்கமுடியாத

பெயர்

பி றி ன் ஸ்

[உரிமையாளர் : M. நடராஜா]

கே. கே. எஸ். வீதி.

:

சுன்னாகம்.

ஈடு மீட்கவா வீடு கட்டவா!! சீதனம் கொடுக்கவா!!!

இதைப்போல் எதற்கும்

இலங்கா நிதி லிமிற்றெட் நவீன சேமிப்பீற் சேருங்கள்

மாதவீதம் கட்டுவது	இலாபத்துடன் கொடுக்கும் தொகை		
	30 மாதங்களில்	60 மாதங்களில்	100 மாதங்களில்
10 ரூபா	330 ரூபா	720 ரூபா	1300 ரூபா
25 ரூபா	825 ரூபா	1800 ரூபா	3250 ரூபா
50 ரூபா	1650 ரூபா	3600 ரூபா	6500 ரூபா

மேற்குறித்த இலாபத்துடன் ஒவ்வொருமாதமும்
அதிட்டசாலிகளுக்கு அதிட்ட இலாபமும்
கொடுக்கப்படும்

கட்டுபவர் இறந்தால் உரித்தாளிக்கு

கட்டிய பணத்துடன் கால் பங்கும் கொடுக்கப்படும்

மறு விபரத்திற்கு:-இலங்கா நிதி லிமிற்றெட்
தலைமைக் கந்தோர்:-திருநெல்வேலி வடக்கு, யாழ்ப்பாணம்
கிளை:- 284, காங்கேசந்துறை வீதி, வண்ணார்பண்ணை

தமிழ் நாட்டுத்தொழிலை ஆதரியுங்கள்
 உங்கள் வீட்டுப் பாவனைக்குத் தேவையான
 அலுமினியம் பாத்திரங்களை

இந்த
டொலர் டிரேட் மார்க்கைப்
 பார்த்துத் தெரிவு செய்யுங்கள்.

அவை
 பார்க்கக் கவர்ச்சியானவை. உறுதி மிக்கவை
 பாவனைக்கு ஏற்றவை. உத்தரவாதமானவை.
 பிரகாசம் பொருந்தியவை.

யாழ்ப்பாணம் மாவட்டபுரத்திலுள்ள
 நமது தொழிற்சாலையில்
 இவை தயாராகின்றன.

டொலர் கோர்ப்பறேஷன்,
 14, டாம் வீதி, கோழும்பு-12.

போன் : 6910

யாழ்ப்பாணம்-தமிழ் இலக்கிய மன்றத்திற்காக, சுன்னாகம், கலாதேவி அச்சகத்தில்
 அச்சிடுவித்து வெளியிடப்பட்டது.